

**VYSOKÁ ŠKOLA EVROPSKÝCH A REGIONÁLNÍCH
STUDIÍ, Z. Ú., ČESKÉ BUDĚJOVICE**

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

**SPRÁVNÍ ŘÍZENÍ SE ZAMĚŘENÍM NA
VYHOŠTĚNÍ CIZINCŮ**

Autor práce: Lukáš Repík DiS.

Studijní obor: Bezpečnostně právní činnost ve veřejné správě

Forma studia: kombinovaná

Vedoucí práce: JUDr. Josef Bandžak Ph.D.

Katedra: Katedra právních oborů a bezpečnostních studií

2020

VYSOKÁ ŠKOLA EVROPSKÝCH A REGIONÁLNÍCH STUDIÍ, z.ú.
Žižkova 6, 370 01 České Budějovice

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Jméno a příjmení studenta: Lukáš Repík DiS.

Studijní program: Bezpečnostně právní činnost
Studijní obor: Bezpečnostně právní činnost ve veřejné správě
Forma studia: Kombinovaná
Místo studia: Příbram

Název bakalářské práce: Správní řízení se zaměřením na vyhoštění cizince

Název bakalářské práce v anglickém jazyce: Administrative proceedings focused on expulsion of foreigners

Katedra: Katedra právních oborů a bezpečnostních studií
Vedoucí bakalářské práce (jméno a příjmení, titul):
JUDr. Jozef Bandžak Ph.D., tel: +420777808038, mail: banjoz@post.cz

Datum zadání bakalářské práce: říjen 2018

CÍL BAKALÁŘSKÉ PRÁCE:

Cílem práce je zhodnocení celého řízení o správním vyhoštění ve věci vyhoštění cizince a případné navržení zjednodušení a urychlení řízení.

Student: Lukáš Repík DiS.	25.10.2019 datum	 podpis
Vedoucí práce: JUDr. Jozef Bandžak Ph.D.	27.10.2019 datum	 podpis

Schvaluji zadání bakalářské práce:

Vedoucí katedry: doc. JUDr. Roman Svatoš, Ph.D.	11.11.19 datum	 podpis
Prorektorka pro studium a vnitřní záležitosti: RNDr. Růžena Ferebauerová	12.11.19 datum	 podpis
Pověřený rektor: doc. Ing. Jiří Dušek, Ph.D.	13.11.2019 datum	 podpis

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracoval samostatně, na základě vlastních zjištění a s použitím odborné literatury a materiálů uvedených v seznamu použitých zdrojů.

Prohlašuji, že v souladu s ust. § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce v elektronické podobě ve veřejně přístupné části infodisku VŠERS, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky vedoucí(ho) a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce systémem na odhalování plagiátů.

.....

Děkuji vedoucímu bakalářské práce JUDr. Josefu Bandžakovi Ph.D. za cenné rady, připomínky a metodické vedení práce. Též děkuji kolegům Krajského ředitelství hl. m. Prahy, Odboru cizinecké policie, Oddělení kontroly pobytu, pátrání a eskort za poskytnutí nezbytných materiálů ke zpracování a v neposlední řadě také patří poděkování mé rodině za trpělivost, ochotu a laskavost při tvorbě.

ABSTRAKT

REPÍK, L. *Správní řízení se zaměřením na vyhoštění cizinců : bakalářská práce.* České Budějovice: Vysoká škola evropských a regionálních studií, 2020. 70 s. Vedoucí bakalářské práce : JUDr. Josef Bandžak Ph.D.

Klíčová slova: cizinec, nelegální migrace, Rozhodnutí o správním vyhoštění, Rozhodnutí o povinnosti opustit území, zajištění cizince.

Bakalářská práce řeší řízení o správním vyhoštění s cizinci, na které navazuje následné vydání Rozhodnutí o správním vyhoštění. Jsou zde rozebrány a popsány nejdůležitější části tohoto složitého řízení. Současně jsou rozebrány v dnešní době nejžhavější témata nelegální migrace, které jsou analyzovány, generalizovány a jsou vyčleněny některé podstatné problémy. V samotném řízení se také často objevuje otázka zajištění cizince a realizace tohoto zajištění, která je také implementována v části práce. V závěru jsou navrženy možné změny, které by vedly ke zlepšení celého systému řízení, zvláště pak k jeho urychlení.

ABSTRACT

REPÍK, L. *Administrative Proceedings Focused on Expulsion of Foreigners : Bachelor Thesis*. České Budějovice: The College of European and Regional Studies, 2020. 70 p. Supervisor : JUDr. Josef Bandžak Ph.D.

Key words: foreigner, illegal migration, Decision on administrative expulsion, Decision on the obligation to leave the territory, detention of a foreigner.

The Bachelor Thesis deals with the Proceedings on Administrative Expulsion with Foreigners, which is followed by the subsequent issue of the Decision on administrative expulsion. The most important parts of this complex procedure are examined and described. At the same time, the most acute issues of illegal migration are analysed, which are discussed, generalized and some significant problems are identified. The issue of detention of a foreigner and the realization of this detention, which is also implemented in the part of the thesis, also often arise in the proceedings. The conclusion suggests possible changes that would improve the whole management system, especially it's acceleration.

Obsah

Úvod.....	9
1 Cíl a metodika bakalářské práce	10
2 Nelegální migrace	12
2.1 Důležité pojmy	12
2.2 Analýza nelegální migrace	13
2.3 Opatření v boji s migrací v ČR.....	16
2.4 Vývoj nelegální migrace	18
2.5 Trendy nelegální migrace	19
3 Řízení o správním vyhoštění cizince.....	21
3.1 Charakteristika řízení o správním vyhoštění	21
3.2 Stanovení doby k vycestování	23
3.3 Závazné stanovisko Ministerstva vnitra ČR.....	23
3.4 Věcná a místní příslušnost.....	24
3.5 Přiměřenost.....	24
3.6 Účastníci správního řízení	26
3.7 Podmínky uložení Rozhodnutí o správním vyhoštění.....	27
3.8 Dokazování.....	30
3.9 Závažné narušení veřejného pořádku	31
3.10 Uložení správního vyhoštění	32
4 Vyčlenění podstatných jevů	34
4.1 Řízení o správním vyhoštění	34
4.2 Řízení o povinnosti opustit území	34
4.3 Zvláštní opatření za účelem vycestování z území ČR.....	35
4.4 Maření výkonu úředního rozhodnutí	36
5 Opravné prostředky	38
5.1 Opravné prostředky využívané v řízení o správním vyhoštění	38
5.1.1 Odvolání proti rozhodnutí správního orgánu o správním vyhoštění.....	38

5.2	Žaloba proti rozhodnutí Ředitelství služby cizinecké policie	39
6	Zajišťovací úkony ve vztahu k cizincům	42
6.1	Zajištění cizince na nezbytně dlouhou dobu	43
6.2	Zajištění cizince na dobu nejdéle do 24 hodin	43
6.3	Zajištění cizince na dobu nejdéle do 48 hodin	43
6.4	Zajištění cizince do Zařízení pro zajištění cizinců	44
6.4.1	Zajištění cizince dle ust. § 124 zákona č. 326/1999 Sb. za účelem správního vyhoštění	44
6.4.2	Zajištění cizince dle ust. § 129 zákona č. 326/1999 Sb. za účelem předání nebo průvozu	44
6.5	Zajištění cizince za účelem správního vyhoštění	48
7	Praktický postup policie zajištění nelegálně pobývajícího cizince	51
7.1	Popis případu	51
7.2	Analýza případu	52
7.3	Osobní pohled	53
8	Závěr	55
	Seznam použitých zdrojů	57
	Seznam příloh	61
	Seznam tabulek a grafů	70

Úvod

Tato bakalářská práce byla zvolena, protože pracuji u Policie ČR, Odbor cizinecké policie, Oddělení kontroly pobytu, pátrání a eskort jako zpracovatel správního řízení. Při svojí pracovní náplni se přímo zabývám řízením o správním vyhoštění cizinců z území České republiky (dále jen ČR), a jelikož jsme součástí Evropské unie, také Evropské unie. Každodenně přicházím do styku převážně s cizinci, kteří pocházející z jiných zemí než ze zemí Evropské unie. Tito cizinci na naše území buď nelegálně vstoupili, pobývají zde nebo pracují. Problematika správního vyhoštění je velmi rozsáhlá, a navíc se v ní také ve značné míře promítají právní předpisy Evropské unie, kterými je ČR vázána, a tedy tyto předpisy musí být dodržovány.

Bakalářská práce je nejprve zaměřena na analyzování správního řízení jako celku. V počáteční části byla rozebrána otázka nelegální migrace cizinců, a to jak tzv. tranzitní nelegální migrace, tak i migrace směřující přímo na území ČR. Pro tyto potřeby byla použita metoda generalizace, tedy zobecnění, jelikož celá nelegální migrace je v současnosti velmi diskutovaná a v popředí zájmu celé společnosti. Nelegální migrace samozřejmě také nastiňuje otázky možných rizik včetně ohrožení správného fungování ekonomiky dotčených států a v neposlední řadě nese zvýšené riziko mezinárodního terorizmu, který plyne z nekontrolovatelného pohybu a pobytu možných rizikových osob.

Nebyly opomenuty a vyčleněny podstatné jevy samotného řízení o správním vyhoštění. Zde byla snaha analyzovat nejdůležitější části řízení, se kterými se policista v postavení správního orgánu potýká.

V závěrečné fázi bakalářské práce byly analyzovány zajišťovací úkony a opravné prostředky, které jsou v rámci řízení správními orgány a účastníky řízení užívány. A v neposlední řadě byl zkoumán typický příklad, se kterým se správní orgán běžně potýká při své činnosti. V závěru jsem uveden vlastní názor na problematiku správního vyhoštění cizinců, včetně návrhu a poznatků na možné usnadnění a urychlení celého řízení. V příloze jsou doloženy vybrané statistické údaje a pro představu je také uveden konkrétní příklad Rozhodnutí o právním vyhoštění, ve kterém je vidět složitost tohoto problému.

1 Cíl a metodika bakalářské práce

Bakalářská práce je zaměřena na řízení o správním vyhoštění cizinců, dotýká se otázky nelegální migrace cizinců a v souvislosti s výše uvedeným nelze odhlédnout od problematiky zajištění cizinců, a to buď za účelem vyhoštění, nebo předání cizince do jiného státu EU.

V první části bakalářské práce je metodou generalizace řešena otázka migrace. Aby bylo možno se v této oblasti alespoň částečně zorientovat, jsou vyčleněny nejdůležitější pojmy, bez kterých by se touto problematikou špatně pracovalo, je možné dvě oblasti občas zaměnit. Po důkladné analýze jsou navrženy případná opatření v boji s nelegální migrací. V této kapitole jsou také uvedeny vývojové otázky problému nelegální migrace a možné trendy, které se v blízké budoucnosti mohou začít realizovat.

V druhé části práce je cíleno na samostatné řízení o správním vyhoštění cizinců, a to jak z území ČR, tak i z území EU. Ano, jak lze jistě chápat, cizinec může být „vyhoštěn“ jak pouze z území ČR, tak i v druhém případě, z území celé Evropské unie. V rámci probíhajícího řízení je zde řešena otázka stanovení doby k vycestování, kdy cizinci je po pravomocném a vykonatelném vydaném Rozhodnutí o správním vyhoštění dána možnost vycestovat v přiměřené době. Také je poukázáno na to, že musí být v daných případech vyžádáno závazné stanovisko Ministerstva vnitra ČR k otázce vycestování cizince, zda vycestování cizince je možné či nikoli, které je závazné pro celé řízení. Jako další důležitou část řízení je analyzována otázka přiměřenosti ve vztahu k osobnímu a rodinnému životu a k osobním poměrům cizince. Je zde také diskutována otázka místní příslušnosti řízení a vztahu k jiným účastníkům řízení. Jako neopomenutelnou součást správního řízení je vnímána a řešena otázka závažného narušení veřejného pořádku, podmínek uložení, dokazování a samotného uložení správního vyhoštění. Jako cíl této kapitoly je stanoveno rozložit samotné řízení o správním vyhoštění na jednotlivé části, aby bylo možno později navrhnout zjednodušení a urychlení celého řízení. Mezi nejpoužívanější zdroje při řešení tohoto problému bylo využito správního řádu s komentářem a studijních materiálů využívaných při výuce problematiky cizinecké policie na Policejní akademii ČR v Praze a jednotlivé směrnice EU a Rady EU. V práci jsou vyčleněny otázky tzv. uložení zvláštního opatření za účelem vycestování a stejnou důležitostí je analyzováno řízení o povinnosti opustit území ČR nebo EU.

Nedílnou součástí jsou také opravné prostředky, kterými se cizinec může domáhat nápravy svých práv při možném pochybení, které vznikne při průběhu řízení.

V další části práce je rozebrána otázka samotného zajištění cizince, která je neoddiskutovatelnou součástí řízení o správním vyhoštění a nelze ji opomenout. V této části jsou vyčleněny nejdůležitější ustanovení samotné represe vůči cizincům.

V závěru práce je použit praktický případ řízení o správním vyhoštění, který je také rozložen na jednotlivé části, aby bylo možno pochopit, jak celý systém řízení funguje v praxi.

V souvislosti s procesem řízení o správním vyhoštění je nutnost sledování jednotlivých ustanovení zákona č. 326/1999 Sb. zákon o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen jako „z. č. 326/1999 Sb. nebo zákon č. 326/1999 Sb.“) a to nejenom samotného zákona o pobytu cizinců, ale také smluv, kterými je ČR vázána a mezinárodního práva, nařízení a směrnicemi Evropské unie. Jako neocenitelný pomocník byl využíván při tvorbě bakalářské práce systém přístupu k evropskému právu EUR – Lex, který je přístupný na internetu www.eur-lex.europa.eu. Byly použity hlavně knižní a odborné materiály, které jsou poskytovány zaměstnavatelem.

2 Nelegální migrace

V úvodu se zaměříme na analyzování nelegální migrace z globálního pohledu. Nelegální migraci chápeme jako neoprávněný vstup na území ČR, a jelikož je ČR součástí EU a schengenského prostoru, tak i vstup na území smluvních států schengenského prostoru, neoprávněné opuštění, ale také neoprávněný pobyt na území smluvních států schengenského prostoru nebo pobyt v rozporu s účelem, pro který bylo vydáno pobytové oprávnění. Jako jeden z důležitých pojmů je potřeba vysvětlit pojem cizinec. Kdo je cizinec? Cizinec je fyzická osoba, která není státním občanem ČR. 1.1.2014 vstoupil v platnost nový zákon č. 186/2013 Sb. o státním občanství ČR, který umožnil existenci dvojího občanství ČR a také pro cizince, kteří na území ČR žijí druhou generaci, mají po prohlášení a splnění zákonných podmínek právní nárok na občanství ČR.¹

2.1 Důležité pojmy

- a) Nelegální migrace = neoprávněný vstup, pobyt a vycestování cizince na / z území ČR.
- b) Nelegální migrant = cizinec, který vstoupil nebo pobývá na území daného státu bez platného oprávnění (ekonomický migrant, uprchlík).
- c) Tranzitní nelegální migrace = neoprávněný vystup na území daného státu, ale účelem je jen „průjezd“ do cílové země.
- d) Vnější schengenská hranice = pozemní, vzdušné a mořské hranice členských států schengenského prostoru. Pozor, nejedná se o hranice zemí Evropské unie.
- e) Vnitřní schengenské hranice = pozemní společné hranice členských států schengenského prostoru. Nejedná se o vnitřní hranice zemí Evropské unie!
- f) Základní dokumenty =
  - ❖ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16.12.2008 *o společných normách a postupech v členských státech při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí.*
  - ❖ Směrnice Rady 2004/81/ES ze dne 29.04.2004 *o povolení k pobytu pro státní příslušníky třetích zemí, kteří jsou obětmi obchodování s lidmi nebo obdrželi pomoc k nedovolenému přistěhovalectví, a kteří spolupracují s příslušnými orgány.*

---

¹Český statistický úřad. *Cizinci v České republice*. Zpracoval odbor statistiky trhu práce a rovných příležitostí. Praha : ČSÚ, © 2019. 23 s, Kód publikace 290027-19.

- ❖ Směrnice Rady 2001/40/ES ze dne 28.05.2001 *o vzájemném uznávání rozhodnutí o vyhoštění státní příslušníku třetích zemí.*
- ❖ Směrnice Rady 2002/90/ES ze dne 28.11.2002, *kteřou se definuje napomáhání k nepovolenému vstupu, přechodu a pobytu.*
- ❖ Směrnice rady 2003/110/ES ze dne 25.11.2003 *o pomoci při tranzitu za účelem vyhoštění leteckou cestou.*
- ❖ Zákon č. 326/1999 Sb. *o pobytu cizinců na území ČR.*
- ❖ Zákon č. 191/2016 Sb. *o ochraně státních hranic.*
- ❖ Státy Evropské unie: Belgie, Bulharsko, Česká republika, Dánsko, Estonsko, Finsko, Francie, Chorvatsko, Irsko, Itálie, Kypr, Litva, Lotyšsko, Lucembursko, Maďarsko, Malta, Německo, Nizozemsko, Polsko, Portugalsko, Rakousko, Rumunsko, Řecko, Slovensko, Slovinsko, Španělsko, Švédsko, Velká Británie (do 31.1.2020).
- ❖ Státy schengenského prostoru: Belgie, Francie, Lucembursko, Německo, Nizozemsko, Itálie, Portugalsko, Španělsko, Řecko, Rakousko, Dánsko, Finsko, Island, Norsko, Švédsko, Česká republika, Estonsko, Litva, Lotyšsko, Maďarsko, Malta, Polsko, Slovensko, Slovinsko, Švýcarsko, Lichtenštejnsko.

2.2 Analýza nelegální migrace

Samotnou nelegální migraci musíme chápat v širším slova smyslu, což je v dnešní době velmi složitá a palčivá otázka. Migrace obyvatelstva probíhá neustále, a to již od nepaměti. V prehistorickém období se lidé stěhovali na místa, kde bylo dostatek potravy, bezpečnější prostředí, příznivé klimatické podnebí, aj. Také se stěhovali z důvodů vyvolaných různými přírodními katastrofami, případně se chtěli vyhnout válečným konfliktům.

V dnešní době se lidé stěhují především za vidinou lepšího života nebo lepšího života svých dětí. Jako druhý nejrozšířenější důvod je ten, že lidé se stěhují za prací. Ale jak již jistě chápeme i z kontextu historických událostí, tento pohyb osob nemůže být samovolný! Jednotlivé státy si ho většinou řeší vlastními zákony a pravidly, kterými upravují vstup a pobyt cizinců na jejich svrchovaném území.

Stát definujeme jako institucionalizovanou formu organizace společnosti. Základními znaky státu jsou území, obyvatelstvo a organizace státní moci. Primárně je stát založen na právu. Právo slouží jako nástroj regulace společenských vztahů, vymezuje

vztah jednotlivce a státu. Právo (rozumějme právní řád) tedy reguluje státní moc. Taková nezávislá a neomezená státní moc se nazývá suverenita (svrchovanost) státu. Suverenita státu působí, za prvé, uvnitř území státu. Vyznačuje se tím, že státu náleží výlučná moc na jeho území vůči všem obyvatelům. Můžeme rozlišovat dva subjekty. Jedním je lid, od kterého moderní stát odvozuje svoji moc, tedy lid jako moc konstitutivní. Druhým je orgán, který státní moc reprezentuje, tedy obvykle parlament, moc konstituovaná.

Za druhé, vnějším projevem státní svrchovanosti je mezinárodněprávní zásada svrchované rovnosti. To znamená, že stát je rovnoprávným subjektem mezinárodního práva. V této regulaci tvoří výjimku tzv. schengenský prostor. Schengenský prostor je společné území států, na jejichž společných hranicích nejsou prováděny hraniční kontroly osob. Zrušená ochrana hranic je kompenzována zesílenou spoluprací a společnými pravidly pro ochranu vnějších hranic, policejní a justiční spolupráci, ochranu osobních údajů, vydávání víz a sdílení údajů v rámci Schengenského informačního systému.

Tento prostor na základě mezinárodních smluv umožnil osobám pobývajícím na území jednoho státu, více či méně svévolný pohyb bez dalších omezení na území druhého státu. Ale i takový pohyb po státech schengenského prostoru má svá pravidla. Zvláště pak jsou tyto pravidla přísnější pro osoby z tzv. třetích zemí², které dosáhnou na oprávnění vstupu a pobytu na území jednoho ze států schengenského prostoru.

Pokud by neexistovala omezení v rámci pohybu osob, mohlo by to v určitých zemích ohrozit stabilitu a bezpečnostní situaci v dané zemi. Jako nelegální migraci musíme chápat nejenom neoprávněný vstup na území státu či jeho neoprávněné opuštění, ale také neoprávněný pobyt na území nebo pobyt v rozporu s účelem, pro který bylo cizinci pobytové oprávnění uděleno.

V ČR je základním dokumentem v oblasti potírání nelegálního pobytu, chceme-li migrace, Akční plán boje proti nelegální migraci. Akční plán obsahuje sedm konkrétních úkolů v pěti oblastech, kterými jsou koordinace, komunikace, podpora a prevence, monitoring a analýza a legislativa. Jedná se například o zefektivnění komunikace státu s veřejností v případě teroristického útoku nebo rozdělování dotací na ochranu měkkých cílů. Akční plán je významnou a celospolečensky diskutovanou otázkou. Zejména oblast

---

²ČR. Ministerstvo vnitra ČR [online]. MV ČR: © 2019, [cit. 2020-01-18]. *Osoby pocházející z tzv. třetích zemí jsou občani třetích zemí, které nejsou členem Evropské unie a nejsou zároveň občany Islandu, Lichtenštejnska, Norska a Švýcarska.* Dostupné z WWW: <<https://www.mvcr.cz/clanek/kdo-je-obcan-treti-zeme.aspx>>.

nelegální mezinárodní migrace, spojené s nelegálním zaměstnáváním. Vláda ČR se touto otázkou dlouhodobě zabývá a již dne 23. října 2000 usnesením č. 1044 přijala Harmonogram opatření vyplývající z Aktualizované koncepce boje proti organizovanému zločinu, kterým byl zřízen Meziresortní orgán pro potírání nelegálního zaměstnávání cizinců v ČR (dále jako „MOPNZC“). Gestorem činnosti tohoto orgánu, jehož posláním je zajištění vzájemné informovanosti, navrhování a zajištění využívání koordinovaných postupů s cílem zlepšení efektivnosti boje s nelegální mezinárodní migrací je Ministerstvo práce a sociálních věcí. Hlavním cílem Akčního plánu je nalézt a realizovat taková řešení a opatření, která mohou minimalizovat nelegální migraci a motivaci cizinců ke vstupu a pobytu na území ČR. Na Akčním plánu se navíc podílejí Ministerstvo zahraničních věcí, Ministerstvo práce, Ministerstvo financí a Ministerstvo průmyslu a obchodu, každé ve své gesci.

Zvlášť diskutovaná otázka je pak zejména v oblasti nelegální mezinárodní migrace spojena s nelegálním zaměstnáváním cizinců pocházejících z třetích zemí, na území ČR. Často malé společnosti, ale už i větší personální agentury využívají nepřehlednosti a složitosti právního systému spojeného s touto problematikou a vysílají cizí státní příslušníky na území ČR za účelem zaměstnání. Tito cizinci jsou zaměstnáváni bez patřičného povolení, nebo jen s velmi neúplnými potřebnými dokumenty pro práci na území ČR a vlastně se tak v některých případech, nevědomky dopouštějí porušování zákona.

Naopak druhou otázkou je, zda tyto zaměstnanci jsou v dnešní době potřební k dalšímu rozvoji a růstu ekonomiky ČR. Navíc přímo ze zkušeností a výpovědí jednotlivých cizinců je známo, že agentury od těchto cizinců inkasují buď část mzdy, nebo alespoň zálohy, ještě před vysláním takového cizince za prací a při prvním náznaku problému s ním již dále nekomunikují, nebo se nechávají zapírat nebo tvrdí, že s cizinci nemají nic společného. Tímto způsobem tyto rádoby společnosti generují zisk a takovou činností se podílí na nelegálním zaměstnávání cizinců na území ČR a porušováním zákonů, ať už zákonů ČR nebo zákonů jiných členských zemí EU a přispívají tak k chodu „šedé ekonomiky“. Toto byl jeden z důvodů, proč EU vytvořila pracovní skupinu Rady EU - Migrace³ a také pracovní skupinu Rady EU - Hranice⁴.

---

³EU. Rada evropské unie. Přípravné orgány : *Pracovní skupina na vysoké úrovni pro azyl a migraci*[online]. [poslední aktualizace 2018-06-07]. Dostupné z WWW:

<<https://www.consilium.europa.eu/cs/council-eu/preparatory-bodies/high-level-working-group-asylum-migration/>>.

⁴EU. Rada evropské unie. Přípravné orgány : *Pracovní skupina pro hranice*[online]. [poslední aktualizace 2017-11-09]. Dostupné z WWW:

<<https://www.consilium.europa.eu/cs/council-eu/preparatory-bodies/working-party-frontiers/>>.

Pracovní skupina Rady EU Migrace je pracovní skupina na vysoké úrovni pro azyl a migraci. Slouží jako ústřední fórum pro strategické diskuse a iniciativy v rámci globálního přístupu k migraci a mobilitě. Tato skupina připravuje půdu pro konkrétní prováděcí kroky, včetně určování příslušných zemí a priorit. Podle potřeby konzultuje příslušné pracovní skupiny. Pracovní skupina Rady EU Hranice, která je pracovní skupinou pro hranice a zabývá se především opatřeními, která se týkají překračování vnějších a vnitřních hranic států schengenského prostoru. Patří sem mimo jiné otázky týkající se Frontexu⁵, agentury EU pro řízení vnějších hranic. Tato pracovní skupina se ve zvláštním složení zabývá také cestovními doklady a otázkami souvisejícími s falešnými a pravými doklady (FADO⁶). V rámci těchto pracovních skupin byly projednávány jednotlivé směrnice. Směrnice jsou cíle, stanovené ve smlouvách naplňující Evropskou unii pomocí několika druhů právních aktů. Některé z nich mají právní závaznost, jiné nikoli. Některé se týkají všech zemí EU, jiné jen některých. Dělí se na: Nařízení, Směrnice, Rozhodnutí, Doporučení a Stanoviska. Cílem těchto směrnic je sjednocení postupu členských zemí EU v případě vyhoštění, realizace návratu, zavedení jasných a transparentních společných pravidel v oblasti návratu, vyhoštění, použití donucovacích prostředků, dočasného zajištění a zákazu vstupu s plným respektováním lidských práv dotčených osob.

2.3 Opatření v boji s migrací v ČR

Systém opatření v boji proti nelegální migraci je nyní na území ČR rozdělen následujícím způsobem. V jednotlivých krajích pod Krajskými ředitelstvími police jsou zřízeny Odbory cizinecké policie, které provádějí pobytové kontroly. Tyto pobytové kontroly jsou založeny na nepravidelných kontrolách vytipovaných objektů nebo zaměstnavatelů a na všech místech, kde je možný zvýšený pohyb, pobyt nebo zaměstnávání cizinců.

Jedná se především o tyto objekty:

- autobusové a vlakové nádraží, přestupní stanice metra, tržnice, ubytovací zařízení
- zaměstnavatelé, kteří zaměstnávají osoby s nízkým stupněm vzdělanosti

---

⁵EU. FRONTEX : *Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž*[online], © 2019 FRONTEX[cit.2020-01-19]. Dostupné z WWW:<<https://frontex.europa.eu/language/cs/>>.

⁶EU. Evropský parlament : *Systém falešných a pravých dokladů online (FADO)*: Evropský parlament [online]. [Poslední aktualizace 2020-02-14]. Dostupné z WWW: <https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2020-0038_CS.html>.

- zaměstnavatelé, kteří zaměstnávají větší počet zaměstnanců, a to i zaměstnanců z jiných států.
- další hlediska vytipování možných kontrol, většinou se jedná o taktické informace, které se nezveřejňují.

V souvislosti se vstupem ČR do schengenského prostoru se kontroly na vnějších hranicích se sousedícími státy přesunuly na vnější hranice schengenského prostoru, kdy tyto státy dostávají příspěvky (granty a dotace) od ostatních členských států EU, na zajištění důsledného plnění hraničních kontrol na těchto vnějších hranicích schengenského prostoru. Systém kontrol je upraven tzv. Schengenským hraničním kodexem⁷.

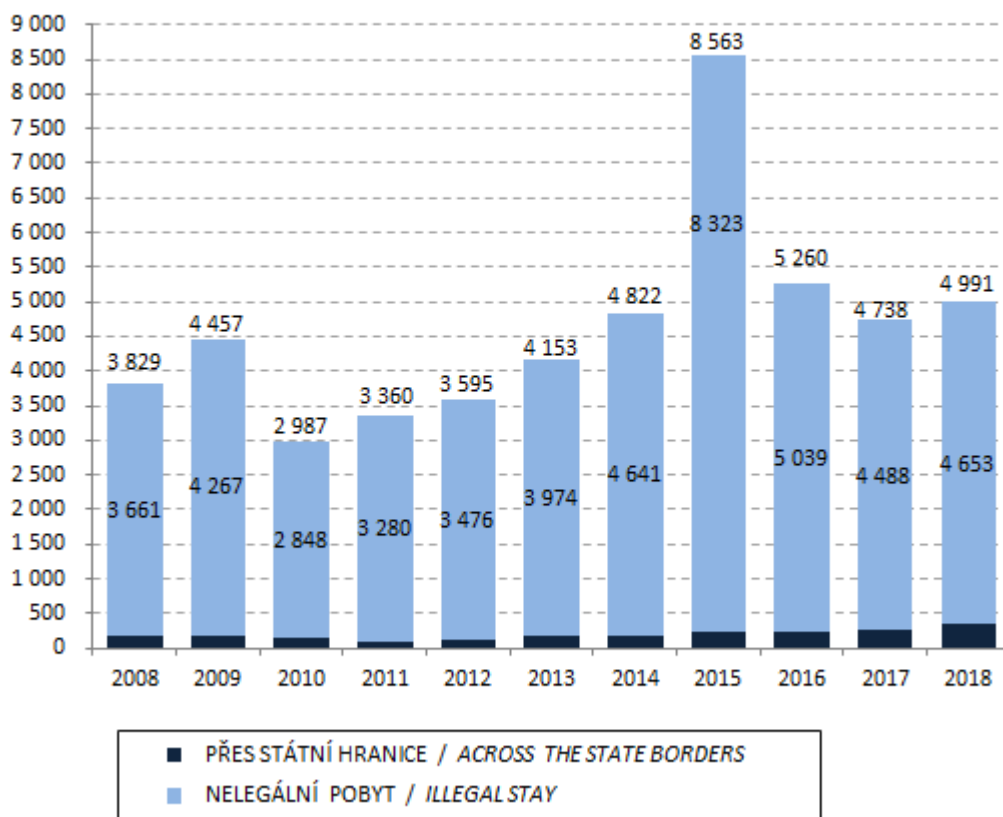
Se vstupem ČR do schengenského prostoru není možné porovnávat statistiky nelegálního překročení státní hranice před rokem 2008 a po něm. Rok 2008 je považován za tzv. nulový rok v oblasti nelegální migrace. Od tohoto roku jsou sledovány dvě základní kategorie migrace na území ČR a to:

- 1) Nelegální překročení vnější schengenské hranice ČR. V této kategorii jsou sledovány osoby, které nedovoleně překročily nebo se pokusily o nedovolené překročení vnější schengenské hranice ČR (pouze letiště). Dále jsou v této kategorii zahrnuti jak cizinci, tak i občané ČR. V současné době je na území ČR kolem 20ti letišť, na kterých mohou přistávat mezinárodní lety (včetně sportovních letadel).
- 2) Nelegální pobyt. V této kategorii jsou vykazováni cizinci zjištění na území ČR, kteří nelegálně pobývali na území ČR, včetně tranzitního prostoru na letištích. V této kategorii je také zahrnuta i podkategorie tzv. tranzitní nelegální migrace (cizinci překračující nedovoleně většinou pozemní vnitro schengenské hranice s cílem pokračovat přes území ČR do dalších zemí EU, potažmo schengenského prostoru).

---

⁷EU. EUR-Lex. Europa EUR-Lex home : *Schengenský hraniční kodex* [online]. [Poslední aktualizace 2014-03-14]. Dostupné z WWW: <<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=LEGISSUM:114514>>.

NELEGÁLNÍ MIGRACE CIZINCŮ
ILLEGAL MIGRATION OF FOREIGNERS
2008 - 2018

Graf 1: Zdroj: ČR. Český statistický úřad. Statistika. Cizinci. Počet cizinců : *Nelegální migrace* [online], [Poslední aktualizace 2020-02-03]. Dostupné z WWW:<https://www.czso.cz/csu/cizinci/2-ciz_nelegalni_migrace>.

2.4 Vývoj nelegální migrace

Nelegální migrace je extrémně dynamickou oblastí s malou možností odhadu vývoje, která vyžaduje precizní přístup, jak k potírání nelegální migrace, tak k otázce zpětného návratu nelegálně pobývajících cizinců do domovského státu. Od vzniku samostatné ČR v roce 1993, se ČR postupně stala cílovou destinací pro cizince migrující za práci, obchodem a pro trvalé, či dočasné usídlení. V roce 1993 na území ČR pobývalo s různými formami povolení něco kolem **80 000** cizinců a k datu 31. 12. 2019 to bylo již **595881 osob**. Mezi cizinci legálně pobývajícími na území ČR převažují občané třetích zemí a to 1.) Ukrajiny –145 518 osob, 2.) Slovenska – 121 278 osob, 3.) Vietnamu – 61 952 osob.⁸

⁸ČR. Ministerstvo vnitra ČR: *Ministerstvo vnitra ČR* [online]. © MV ČR 2019, [cit. 2020-01-27]. Čtvrtletní zpráva o migraci IV - 2019. Dostupné z WWW: <<https://www.mvcr.cz/clanek/kdo-je-obcan-treti-zeme.aspx>>.

2.5 Trendy nelegální migrace

V současné době se jako nejčastější trend v celém systému nelegální migrace objevuje překročení povoleného pobytu cizincem a dále setrvání na území ČR v tzv. nelegálním pobytu – setrvání bez oprávnění k pobytu. S tímto také úzce souvisí otázka nelegálního zaměstnávání, kdy v současné době na trhu práce, chybí několik tisíc pracovních míst v dělnických a pomocných profesích. Toto se stává živnou půdou pro nelegální zaměstnávání cizinců v „méně kvalifikovaných profesích“. Z tohoto důvodu je zde velká poptávka po zaměstnancích i cizincích státních příslušností, a to i bez znalosti českého jazyka. Cizinci se nechají nelegálně zaměstnávat a vydělané peníze, buď posílají domů rodinám, nebo je využijí na území ČR pro vlastní potřebu. Samozřejmě část odvedou tomu, kdo jim práci zprostředkoval.

Trend z minulých let, kdy matka cizinka společně s otcem, občanem EU, účelově prohlásili otcovství k dítěti, již odpadl. Na toto zareagoval zákonodárce a legislativou tento problém vyřešil. Dítě, jehož matka není státní občankou ČR, ani státu EU, ani nemá trvalý pobyt na území ČR, ani není bezdomovkyní, nabývá státní občanství ČR dnem, kdy bylo učiněno souhlasné prohlášení rodičů o určení otcovství státního občana ČR, pokud rodiče prokázali otcovství k matričnímu úřadu genetickou zkouškou, formou znaleckého posudku podle zákona o znalcích a tlumočnících⁹.

Nelegální migrace je úzce spojena s využíváním nelegálních azylových procedur. Mnozí cizinci, kteří neopustí území ve stanovené lhůtě, ještě zkoušejí systém azylového řízení, kdy se dostaví do přijímacího azylového střediska Zastávka u Brna, kde požádají o mezinárodní ochranu. Tímto si chtějí prodloužit pobyt na území ČR, případně doufají, že jim bude mezinárodní ochrana udělena. Někteří cizinci tuto možnost systému využijí ihned po nelegálním vstupu na území ČR a jiní ji zkoušejí, až když jsou ve stavu nelegálního pobytu, případně mají území ČR již ve stanovené lhůtě opustit. Ve většině takových případů tato mezinárodní ochrana dělena není.

---

⁹ČR. Zákon č. 186 z roku 2013 o státním občanství ČR a změně dalších zákonů (zákon o státním občanství. *In Sbirka zákonů ČR*, 2013, částka 77, s. 1775. Dostupné z WWW: <<https://www.psp.cz/sqw/sbirka.sqw?cz=186&r=2013>>.

Top státní příslušnosti (legální migrace)

Státní příslušnost	Počet	tj. %
Ukrajina	145 518	24,4 %
Slovensko	121 278	20,4 %
Vietnam	61 952	10,4 %
Rusko	38 207	6,4 %
Polsko	21 767	3,7 %
Německo	21 478	3,6 %
Bulharsko	17 183	2,9 %
Rumunsko	16 824	2,8 %
Mongolsko	9 851	1,7 %
Velká Británie	8 332	1,4 %

Tab 1: Zdroj: ČR. Ministerstvo vnitra ČR : *Čtvrtletní zpráva o migraci IV - 2019* [online]. © MV ČR 2019 [cit. 2020-01-27]. Dostupné z WWW: <<https://www.mvcr.cz/clanek/kdo-je-obcan-treti-zeme.aspx>>.

3 Řízení o správním vyhoštění cizince

Realizace správního vyhoštění a samotné řízení o správním vyhoštění představuje v současné době zásadní omezující faktor života cizince nebo migranta na území ČR. Jedná se o *správní opatření*, nikoliv *trestní*, jak se široká veřejnost a někdy také i odborná veřejnost milně domnívá. Jelikož cizinci je uloženo opatření spočívající v zákazu pobytu na území EU, nikoliv, že by mu byl uložen trest zákazu pobytu na území EU. Trest může vyslovit jen soud v rámci trestního řízení, a to jen z území ČR. Tyto dva základní rozdíly jsou v mnoha případech zaměňovány.

Správní vyhoštění je vždy spjato s porušením pobytového režimu cizince a je upraveno zákonem č. 326/1999 Sb., který podrobně stanoví, za jakých podmínek policie přistoupí k výše zmíněnému uložení správního vyhoštění, či kdy takové uložení nemůže vydat. Na celém řízení o správním vyhoštění se ve značné míře také podílí a užívají se ustanovení zákona č. 500/2004 Sb. správního řádu, což ne vždy je ku prospěchu věci.

3.1 Charakteristika řízení o správním vyhoštění

Uložení správního vyhoštění spojené se zákazem vstupu na území EU je jednou z reakcí státu na nelegální vstup, pobyt, nelegální zaměstnávání, narušování veřejného pořádku, ohrožení zdraví, úmyslného maření nebo porušování právních předpisů a dalších obdobných jednáních cizinců, které je detailně popsáno v ust. § 119 nebo ust. § 120 zákona č. 326/1999 Sb. pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů. Vydaným a pravomocným rozhodnutím se rozumí ukončení pobytu cizince, určení stanovené doby k vycestování z území ČR a uložení doby, po kterou nelze na území členských států EU opětovně vstoupit. Tuto dobu stanoví Policie ČR v právním aktu, který se nazývá Rozhodnutí o správním vyhoštění¹⁰, který je konečným důsledkem celého řízení.

Jak již bylo uvedeno výše, současná legislativa zohledňuje skutečnost, že Směrnice Evropského parlamentu a Rady, tzv. návratová směrnice¹¹ se nevztahuje na

---

¹⁰ČR. Zákon č. 326 z roku 1999 o pobytu cizinců na území ČR a změně dalších zákonů In *Sbírka zákonů ČR*, 1999, částka 106, s. 7429. Dostupné z WWW: <<https://www.psp.cz/sqw/sbirka.sqw?cz=326&r=1999>>.

¹¹EU. EUR-Lex. Europa EUR-Lex home. Úřední věstník EU : *Schengenský hraniční kodex* [online]. [Poslední aktualizace 2014-03-14]. Dostupné z WWW:<<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=CELEX%3A32008L0115>>.

občany EU ani na jejich rodinné příslušníky a nelze jim vydat Rozhodnutí o správním vyhoštění spojené se zákazem vstupu na území EU, ale pouze z území státu, který o zákazu vstupu rozhodl.

V ust. 119 odst. 2 zákona o pobytu cizinců se hovoří, že správním vyhoštěním občana Evropské unie nebo jeho rodinného příslušníka lze vydat a je také spojeno se stanovením doby k vycestování z území a doby, po kterou nelze umožnit cizinci vstup na území. Tímto ustanovením zákonodárce dal možnost správnímu orgánu ukončit pobyt i občanu EU nebo jeho rodinnému příslušníkovi.

Správní vyhoštění cizinci, dle současné právní úpravy, lze udělit na dobu do 3, 5 a 10 let, dle taxativně stanovených a vymezených důvodů. Novela zákona č. 361/1999 Sb. přinesla velkou úpravu jednotlivých ustanovení, při rozhodování o vydání Rozhodnutí o správním vyhoštění, hlavně ustanovení § 119. Tato novela nabyla účinnosti ke dni 30.7.2019. Pozor, musí se poukázat na to, kdy lze vydat cizinci správní vyhoštění. Dle zákona, správní vyhoštění nejde vydat cizinci, který požádá o mezinárodní ochranu a přichází přímo ze státu, kde mu přímo hrozí nebezpečí nebo vážná újma a sám se dostaví bez prodlení na policii nebo ministerstvo a prokáže závažný důvod pro svůj nelegální vstup a pobyt na území. Tímto stát reaguje na možnost pomoci skutečně postiženým cizincům přecházejícím ze svých domovských zemí, a jsou vážně ohroženi na životě nebo zdraví.

V minulosti, když bylo cizinci vydáno Rozhodnutí o správním vyhoštění, bylo taxativně vymezeno, kdy v době platnosti zákazu pobytu může požádat o povolení vstupu na území. Bylo to v těchto případech: pokud účel souvisel s narozením, pohřbem nebo návštěvou vážně nemocné osoby, která je k cizinci v rodinném vztahu, přičemž musela být zachována podmínka přiměřenosti mezi důvodem pro správní vyhoštění a důvodem pro udělení ke vstupu na území ČR. Toto bylo změněno novelou zákona č. 140/2001 Sb., která rozšířila okruh těchto důvodů, jestliže důsledkem neudělení víza nebo nepovolení vstupu by byl nepřiměřený zásah do soukromého nebo rodinného života cizince.

V současném zákoně o pobytu cizinců č. 326/1999 Sb. byla také implementována v ust. § 123 Úhrada nákladů spojených se správním vyhoštěním. Do těchto nákladů se zahrnují náklady spojené s ubytováním, stravováním, přepravními náklady, a ostatními nutnými peněžitými náklady. Sem se zahrnují i náklady za cizince ubytovaného v zařízení pro cizince zajištěným za účelem správního vyhoštění. Postup vyhotovení nákladů je uveden v čl. 78 a čl. 93 pokynu Ředitele služby cizinecké policie č. 20/2017 Sb. ve znění pozdějších novel.

3.2 Stanovení doby k vycestování

V zákoně č. 326/1999 Sb. bylo také zavedeno, že policie může stanovit, v odůvodněných případech, dobu k vycestování i kratší než 7 dnů. Tak, jak tomu bylo v předchozích právních úpravách. A to zejména z důvodu ohrožení bezpečnosti státu dle ust. § 119 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb. Další novelou zmíněného zákona bylo policii umožněno, jestliže v zákonem stanovených situacích nebylo rozhodnuto o správním vyhoštění, protože v důsledku vyhoštění by byl nepřiměřeně zasažen rodinný a soukromý život cizince, vydá policie cizinci „pouze“ Rozhodnutí o povinnosti opustit území ČR nebo novelou zákona od 30.7.2019 i z území EU, a to dle ust. § 50a zákona č. 326/1999 Sb. Tímto rozhodnutím není cizinci zakázán opětovný vstup na území ČR, ale je mu dána možnost vycestovat z území ČR nebo EU, jelikož zde cizinec nemá oprávněn pobyt a následně se může ihned, po splnění zákonem stanovených podmínek, vrátit zpět. Tedy po získání oprávnění ke vstupu a pobytu na území smluvních států schengenského prostoru. Jelikož ČR je součástí schengenského prostoru, je také možné získání oprávnění ke vstupu do kteréhokoliv státu schengenského prostoru a z toho plynoucí také oprávnění k následnému vstupu na území ČR.

3.3 Závazné stanovisko Ministerstva vnitra ČR

V minulosti policie sama posuzovala v rámci řízení o správním vyhoštění možnost cizince vycestovat zpět do domovského státu. Ale v současné době, díky novelizaci zákona č. 165/2006 Sb. je policie povinna si vyžádat tzv. Závazné stanovisko Ministerstva vnitra ČR k možnosti vycestování cizince¹². Závazná stanoviska vydávají Odbory azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra ČR (dále jen OAMP) a jsou závazné pro orgány policie, které provádí řízení o správním vyhoštění a promítají se do celého vedeného řízení. Toto závazné stanovisko je tak pro policejní orgán závazné pro celou výrokovou část daného rozhodnutí. Zákonodárce vydal tzv. seznam bezpečných zemí¹³, které považuje za bezpečné z hlediska země původu, bezpečné třetí země a evropské bezpečné třetí země. Kdy, pokud cizinci pochází z těchto zemí, není nutné, aby si policejní orgán v rámci řízení vyžadoval vydání závazného stanoviska.

Jestliže by nebylo vycestování cizince možné, a to z důvodů důvodné obavy, že by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou

¹²ČR. Zákon č. 326 z roku 1999 o pobytu cizinců na území ČR a změně dalších zákonů In *Sbírka zákonů ČR*, 1999, částka 106. Dostupné z WWW: <<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1999-326?text=120>>.

¹³ČR. Vyhláška č. 68 z dne 4.3.2019, kterou se mění vyhláška č. 328 z roku 2015, kterou se provádí zákon o azylu a zákon o dočasné ochraně cizinců. In *Sbírka zákonů ČR*, 2019, částka 28. Dostupné z WWW: <https://www.epravo.cz/_dataPublic/sbirky/2019/sb0028-2019.pdf>.

bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, kde by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště, vydá OAMP stanovisko, že vycestování cizince, není možné. Pokud je toto závazné stanovisko negativní, tedy vycestování cizince do jeho domovského státu není možné, ať z objektivních, či subjektivních důvodů, vydá policie cizinci na jeho žádost vízum nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území ČR. Ale jakmile tyto překážky ve vycestování pominou a současně bylo-li cizinci vydáno Rozhodnutí o správním vyhoštění, vydá policie dle ust. § 101 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb. správního řádu, nové rozhodnutí, ve kterém stanoví pouze novou lhůtu k vycestování z území ČR. Samotným předešlým Rozhodnutím o správním vyhoštění se již nezabývá, tedy pokud již bylo pravomocně rozhodnuto.

3.4 Věcná a místní příslušnost

V řízení o správním vyhoštění, o povinnosti opustit území dle ust. § 50a zákona č. 326/1999 Sb., uložení zvláštního opatření za účelem vycestování dle ust. § 123b z. č. 326/1999 Sb., či zajištění cizince je podle ust. § 164 zákona č. 326/1999 Sb. příslušný Odbor cizinecké policie, který je od 1. 1. 2011 zařazen pod jednotlivá Krajská ředitelství policie ČR. Dále pak společně s Odbory cizinecké policie vykonávají tuto činnost Inspektoráty cizinecké policie na mezinárodních letištích, kterými jsou Brno Tuřany, Karlovy Vary, Ostrava Mošnov, Pardubice a Praha Ruzyně.

3.5 Přiměřenost

Při posuzování přiměřenosti dopadů vydání Rozhodnutí o správním vyhoštění, musí správní orgán zohlednit zejména závažnost a druh protiprávního jednání cizince, délku jeho pobytu na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské vazby, kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osob a bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště.¹⁴

Při posuzování přiměřenosti musí správní orgán také vzít v potaz otázku závazků, kterými je ČR vázána v rámci mezinárodní spolupráce, případně také musí posuzovat, zda neexistují další vážné překážky ve vycestování cizince z území ČR.

---

¹⁴ČR. Zákon č. 326 z roku 1999 o pobytu cizinců na území ČR a změně dalších zákonů. §174a. In *Sbírka zákonů ČR*, 1999, částka 106. Dostupné z WWW: <<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1999-326?text=120>>.

Dle zákona je stanoveno, pokud by byl v důsledkem Rozhodnutí o správním vyhoštění cizince nepřiměřeně zasažen soukromý nebo rodinný život cizince, nelze toto rozhodnutí vydat.¹⁵ Toto ustanovení zákona č. 326/1999 Sb. je odrazem mezinárodního závazku ČR chránit právo na soukromý a rodinný život, které je zakotvené v Úmluvě o ochraně lidských práv a svobod, kdy každý má právo na respektování svého soukromého a rodinného života, obydlí a korespondence¹⁶. Zákon o pobytu cizinců dále stanoví, kdy a v jakém případě je nutné ve správním řízení nahlížet na cizince jako na rodinného příslušníka občana Evropské unie¹⁷. Ustanovení § 15a zákona č. 329/1999 Sb. koresponduje se Směrnicí Evropského parlamentu a Rady o právu občanů Evropské unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, kdy dle čl. 3 bodu 1 se vztahuje na všechny občany Evropské unie, kteří se stěhují do jiného členského státu, než jehož jsou státními příslušníky, nebo v takovém členském státě pobývají, a na jejich rodinné příslušníky ve smyslu čl. 2 bodu 2, kteří je doprovázejí nebo následují. Aby nebylo dotčeno právo volného pohybu osob a pohybu dotčených osob, které tyto osoby již případně mají, usnadňuje hostitelský stát v souladu se svými právními předpisy vstup a pobyt těchto osob takto:

- a) všech ostatních rodinných příslušníků bez ohledu na jejich státní příslušnost, kteří nejsou zahrnuti v definici rodinného příslušníka ve smyslu čl. 2 bodu 2 a kteří jsou v zemi, z níž pocházejí, osobami vyživovanými občanem EU s primárním právem pobytu nebo členy jeho domácnosti nebo u kterých vážné zdravotní důvody naléhavě vyžadují osobní péči tohoto občana EU o ně;
- b) partnera, se kterým má občan EU řádně doložen trvalý vztah.¹⁸

Pokud cizinec v rámci probíhajícího řízení namítne, že vydáním Rozhodnutí o správním vyhoštění by bylo zasaženo do jeho soukromého nebo rodinného života a tímto by byl nepřiměřeně zasažen jeho soukromý život, je správním orgán povinen se

---

¹⁵ČR. Zákon č. 326 z roku 1999 o pobytu cizinců na území ČR a změně dalších zákonů. §119a odst. 2. In *Sbírka zákonů ČR*, 1999, částka 106. Dostupné z WWW: <<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1999-326?text=120>>.

¹⁶ČSFR. *Sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí č. 209 o sjednání Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a Protokolů na tuto Úmluvu navazujících.čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a svobod, ve znění protokolů č. 3, 5 a 8, sjednaná dne 4. listopadu 1950.* 15.5.1992.Dostupné z WWW: <<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1992-209>>.

¹⁷ČR. Zákon č. 326 z roku 1999 o pobytu cizinců na území ČR a změně dalších zákonů. §15a. In *Sbírka zákonů ČR*, 1999, částka 106. Dostupné z WWW: <<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1999-326?text=120>>.

¹⁸EU. EUR-Lex. Europa EUR-Lex home. Volný pohyb a pobyt v EU : ES SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států. [2009-11-28] Dostupné z WWW:<<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/LSU/?uri=CELEX:32004L0038>>.

tímto zabývat, což plyne i z Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.¹⁹

3.6 Účastníci správního řízení

Účastníci řízení jsou uvedeni obecně v zákoně č. 500/2004 Sb. správní řád v ust. § 27. Samotné řízení o správním vyhoštění je zahajováno zmocí úřední, proto jsou účastníky řízení osoby uvedené v tomto § a jimiž má rozhodnutí založit, změnit nebo zrušit právo nebo povinnost. Hlavním účastníkem může být pouze subjekt speciální, tedy cizinec.

Tento subjekt se také může nechat v řízení zastupovat na základě plné moci, což se v posledních letech stále častěji děje a některé advokátní kanceláře a soukromé podnikající osoby, na tomto zastupování velmi slušně profitují, kdy od cizinců, už jen za sepsání a podání např. odvolání, proti jakémukoliv rozhodnutí, byť i neodůvodněného inkasují značné sumy peněz. Tento poznatek vychází z vlastní zkušenosti a je potvrzen i z vyprávění některých cizinců. Důvodem tohoto celého konání je, že poslední dobou cizinci chtějí za všech okolností získat oprávnění k pobytu nebo se vši silou chtějí vyhnout vydání Rozhodnutí o správním vyhoštění. Jsou tedy ochotni zaplatit za prvotřídní právní zástupce horentní částky.

Ostatní osoby, které mohou být vydáním Rozhodnutí o správním vyhoštění na svých právech kráceni nebo mohou být tímto rozhodnutím nějak dotčeny, tak mají postavení účastníků řízení.²⁰ Za účastníka řízení se může prokázat i ten, kdo tvrdí, že je účastníkem řízení, dokud se neprokáže opak. O tom, zda je nebo není, taková osoba účastníkem řízení, rozhodne správní orgán usnesením.

Procesní způsobilost účastníků v řízení je, že každý je způsobilý činit v řízení úkony samostatně v tom rozsahu, v jakém mu zákon přiznává způsobilost k právním úkonům.²¹ Zákon č. 326/1999 Sb. o pobytu cizinců na území ČR také pamatuje na účastníky řízení, což znamená, že za procesně způsobilého účastníka zákon považuje cizince staršího 15ti let, který je schopen projevit svoji vůli navenek a samostatně jednat.²²

---

¹⁹ČIŽIŇSKÝ, P., *Cizinecké právo*. Praha : Linde 2012. 204 s, ISBN 978-80-7201-887-1.

²⁰ČR. Zákon č. 500 ze dne 24.6.2004 správní řád a změně dalších zákonů. § 27 odst. 2. In *Sbírka zákonů ČR*, 2004, částka 174. Dostupné z WWW: <<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2004-500>>.

²¹ČR. Zákon č. 500 ze dne 24.6.2004 správní řád a změně dalších zákonů. § 25 odst. 1. In *Sbírka zákonů ČR*, 2004, částka 174. Dostupné z WWW: <<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2004-500>>.

²²ČR. Zákon č. 326 z roku 1999 o pobytu cizinců na území ČR a změně dalších zákonů. §178. In *Sbírka zákonů ČR*, 1999, částka 106. Dostupné z WWW: <<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1999-326?text=120>>.

3.7 Podmínky uložení Rozhodnutí o správním vyhoštění

Podmínky uložení Rozhodnutí o správním vyhoštění jsou rozděleny podle druhu, jakým cizinec na území ČR pobývá. Je rozdíl, zda cizinec pobývá na území ČR v rámci trvalého pobytu nebo „pouze“ cizinec, který na území ČR pobývá přechodně. Cizince, kterému byl přiznán statut trvale pobývajících cizince na území ČR, lze vyhostit jen ve výjimečných případech, jelikož jeho pobyt je na území ČR „více“ chráněn zákonem.

Pro účely řízení o správním vyhoštění se jako přechodný pobyt také považuje i neoprávněný pobyt na území nebo setrvání cizince v tranzitním prostoru mezinárodního letiště anebo na vízum udělené podle zákona o azylu. Existují výjimky, kdy v rámci přechodného pobytu cizinců jsou některé kategorie cizinců privilegované. Jsou to například občané Evropské unie a jejich rodinní příslušníci, cizinci pobývající na území ČR na základě dlouhodobého povolení k pobytu za účelem sloučení rodiny, za účelem studia a povolení k dlouhodobému pobytu rezidenta jiného členského státu EU. Těmto skupinám cizinců je uložení správního vyhoštění značně omezeno.

Správní vyhoštění ukládané osobám pobývajícím přechodně na území ČR upravuje ust. § 119 a ust. §119a zákona č. 326/1999 Sb. Podle ust. § 119 se cizincům vydá Rozhodnutí o správním vyhoštění, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, a zařadí cizince do informačního systému smluvních států ze všech členských zemí Evropské unie.

Dle ust. § 119 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb. doba, po kterou je zakázán vstup cizince na území, je v horní hranici **až 10 let** a to za zákonem stanovených podmínek: *Je-li důvodné nebezpečí, že by cizinec mohl při pobytu na území ohrozit bezpečnost státu užitím síly při prosazování politických cílů, prováděním činnosti ohrožující základy demokratického státu nebo směřující k narušení celistvosti území anebo jiným obdobným způsobem, nebo je-li důvodné nebezpečí, že by cizinec mohl při pobytu na území závažným způsobem narušit veřejný pořádek.*

Dle ust. § 119 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb. je doba, po kterou je zakázán vstup cizince na území v hranici **až 5 let** za stanovení zákonných podmínek: *Prokáže-li se cizinec policii dokladem, který je padělán, anebo dokladem jiné osoby jako dokladem vlastním; prokáže-li se cizinec policii při vycestování z území cestovním dokladem, jenž je neplatný z důvodů uvedených v ust. § 116 písm. a), b), c) nebo d);*

pobývá-li cizinec na území bez platného cestovního dokladu, ač k tomu není oprávněn; pobývá-li cizinec na území bez platného oprávnění k pobytu, ač k tomu není oprávněn; nepodrobí-li se cizinec na výzvu policie hraniční kontrole; překročí-li cizinec státní hranice v úkrytu nebo se o takové jednání pokusí; překročí-li cizinec státní hranice mimo hraniční přechod; uvedl-li cizinec v řízení podle tohoto zákona nepravdivé informace s úmyslem ovlivnit rozhodování správního orgánu, nebo porušuje-li cizinec opakovaně právní předpis, je-li vydání Rozhodnutí o správním vyhoštění přiměřené porušení tímto předpisem stanovené povinnosti, nebo maří-li výkon soudních nebo správních rozhodnutí.

Dle ust. § 119 odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb. je doba, po kterou je zakázán vstup cizince na území v hranici **až 3 roky** za stanovení zákonných podmínek: *Je-li cizinec na území zaměstnán bez platného oprávnění k pobytu nebo povolení k zaměstnání, ačkoli je toto povolení podmínkou výkonu zaměstnání, na území provozuje dani podléhající výdělečnou činnost bez oprávnění podle zvláštního právního předpisu nebo bez povolení k zaměstnání cizince zaměstnal nebo takové zaměstnání cizinci zprostředkoval; neprokáže-li cizinec, že na území smluvních států pobývá po dobu, po kterou je na tomto území oprávněn pobývat přechodně bez víza nebo na krátkodobé vízum, nebo je-li důvodné nebezpečí, že by cizinec mohl při pobytu na území závažným způsobem ohrozit veřejné zdraví tím, že trpí nemocí uvedenou v požadavcích opatření před zavlečením infekčního onemocnění.*

Podmínky pro uložení správního vyhoštění občanům Evropské unie a jejich rodinným příslušníkům, pobývajícím na území ČR přechodně upravuje ust. § 119 odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb. Dle tohoto ustanovení lze Rozhodnutí o správním vyhoštění vydat, jestliže občan Evropské unie nebo jeho rodinný příslušník: *Ohrožuje bezpečnost státu; závažným způsobem narušuje veřejný pořádek; to neplatí, jde-li o občana Evropské unie, který pobývá na území nepřetržitě po dobu nejméně 10 let; do této doby se nezapočítává doba výkonu trestu odnětí svobody, nebo ohrožuje veřejné zdraví tím, že trpí nemocí uvedenou v požadavcích opatření před zavlečením infekčního onemocnění, pokud k takovému onemocnění došlo do 3 měsíců po vstupu na území.*

Nejtypičtějším a také v tomto případě nejužívanějším důvodem pro tento typ vyhoštění je závažné narušení veřejného pořádku cizincem. Doba, po kterou nelze občanovi Evropské unie nebo jeho rodinnému příslušníkovi umožnit vstup na území,

se stanoví **až na 10 let**, jde-li o jednání ohrožující bezpečnost státu či závažné narušení veřejného pořádku, nebo **až na 3 roky** jde-li o jednání ohrožení veřejného zdraví.

Ust. § 119 odst. 4 zákona č. 326/1999 Sb. jsou upraveny důvody pro správní vyhoštění cizinců pobývajících na území na základě dlouhodobého pobytu za účelem společného soužití rodiny, za účelem studia nebo na základě povolení k dlouhodobému pobytu rezidenta jiného členského státu. Pro všechny tyto kategorie jsou společnými důvody ohrožení bezpečnosti státu a závažné narušení veřejného pořádku anebo ohrožuje veřejné zdraví tím, že trpí závažnou nemocí.

Podle ust. § 119 odst. 5 zákona č. 326/1999 Sb. Rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který na území pobývá na základě povolení k dlouhodobému pobytu rezidenta jiného členského státu EU, lze vydat pouze v případě, že tento cizinec ohrožuje bezpečnost státu nebo závažným způsobem narušuje veřejný pořádek, a s ohledem na závažnost jeho jednání nepostačuje zrušení platnosti tohoto povolení; souhlasí-li s takovým postupem příslušný orgán členského státu EU, který rezidentovi jiného členského státu EU toto právní postavení přiznal, policie cizince vyhostí mimo území států EU, které jsou vázány zvláštním právním předpisem Evropských společenství.

Podle ust. § 119 odst. 5 zákona č. 326/1999 Sb. rozhoduje-li policie o správním vyhoštění cizince, který na území pobývá na základě povolení k dlouhodobému pobytu rezidenta jiného členského státu EU, kterému jiný členský stát EU udělil mezinárodní ochranu, prověří u příslušného orgánu tohoto členského státu, zda je rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany nadále platné. Je-li rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany nadále platné, rozhodne policie o správním vyhoštění cizince z území. Mimo území členských států EU lze takového cizince vyhostit pouze v případě, že ohrožuje bezpečnost ČR nebo byl pravomocně odsouzen za zvlášť závažný zločin a příslušný orgán jiného členského státu EU s takovým postupem souhlasí.

Zákon o pobytu cizinců ani neopomněl na podmínky uložení Rozhodnutí o správním vyhoštění cizincům, kteří požádali ČR o mezinárodní ochranu. Na tyto cizince se správní vyhoštění vztahuje v případech:

- pokud se mezinárodní ochrana neuděluje
- žádost o udělení mezinárodní ochrany se zamítla jako zjevně nedůvodná
- řízení o udělení mezinárodní ochrany se zastavilo
- azyl nebo doplňková ochrana se odnímají

Správní vyhoštění cizinci, kterému bylo uděleno povolení k trvalému pobytu lze udělit dle ust. § 120 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb. až na: **10 let, je-li důvodné nebezpečí, že by cizinec mohl při pobytu na území ohrozit bezpečnost státu užitím síly při prosazování politických cílů, prováděním činnosti ohrožující základy demokratického státu nebo směřující k narušení celistvosti území anebo jiným obdobným jednáním; 10 let, je-li důvodné nebezpečí, že by cizinec mohl při pobytu na území závažným způsobem narušit veřejný pořádek; nebo až na 3 roky, nesplní-li cizinec povinnost podle ust. § 77 odst. 3. z. č. 326/1999 Sb. o pobytu cizinců na území ČR.**

Správní vyhoštění občana Evropské unie nebo jeho rodinného příslušníka, kterému bylo uděleno povolení k trvalému pobytu, lze vydat pouze v případě, že závažným způsobem ohrožuje bezpečnost státu nebo závažným způsobem narušuje veřejný pořádek. Taktéž ani v této části zákona zákonodárce neopomněl, že vydáním Rozhodnutí o správním vyhoštění cizinci s uděleným trvalým pobytem na území ČR nelze vydat, pokud by jeho důsledkem byl nepřiměřený zásah do soukromého nebo rodinného života cizince. Uložení správního vyhoštění, se cizinci pobývajícím na území na základě povoleného trvalého pobytu, vydává v praxi výjimečně a s řádně vysloveným odůvodněním.²³

3.8 Dokazování

V rámci otázky dokazování je nutné poukázat na povinnosti správního orgánu, kdy tento má za povinnost zjistit skutečný stav věci, kdy správní orgán je povinen zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu. V řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, je správní orgán povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena.²⁴ Toto ustanovení však nemůžeme chápat jako zásadu vyšetřovací, neboť účastník řízení je oprávněn podávat návrhy, důkazy nebo tvrzení, které napomáhají ke zjištění skutečného stavu věci. Když účastník řízení neuplatní tyto svá práva, nemůže se následně domáhat nápravy nebo obrany, protože správní orgán nemůže bez chybějících návrhů nebo podkladů vést řádné dokazování.

Taktéž je cizinci dána možnost dle ust. § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb. správní řád, před vydáním rozhodnutí, se seznámit se všemi podklady, ze kterých správní orgán,

²³HŘEBÍKOVÁ I., KURŽEJA J. *Správní řízení na úseku pobytu cizinců*: Praha, Policejní akademie ČR 2006, 1 vydání, 193 s, ISBN 80-7251-227-7.

²⁴ČR. Zákon č. 500 ze dne 24.6.2004 správní řád a změně dalších zákonů. § 50 odst. 3. In Sbírká zákonů ČR, 2004, částka 174. Dostupné z WWW: <<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2004-500>>.

případně OAMP při vydání závazného stanoviska, vycházel. Může je doplnit nebo navrhnout další důkazy. Pokud tohoto svého práva účastník řízení nevyužije, správní orgán má za to, že dokazování bylo ukončeno, vše proběhlo v souladu se zákonem a nic nebrání ve vydání Rozhodnutí o správním vyhoštění.

3.9 Závažné narušení veřejného pořádku

Závažné narušení pořádku je neurčitý právní pojem, který není nikde definován. Za závažné narušení veřejného pořádku jsou brány situace, ze kterých správní orgán vychází z praxe. Za závažné narušení veřejného pořádku lze obecně uvést stav, kdy jsou pravidla chování výslovně nevyjádřená právními předpisy, ale jejich dodržováním, podle většiny lidí, je nutnou podmínkou a normou pro pokojný stav. Tento stav je pro potřeby vstupu a pobytu cizinců na území ČR nutný chránit a dodržovat. Jako závažné narušení veřejného pořádku lze chápat opakované a vědomé porušování právních norem ČR a také by se dalo říct i slušného chování v rámci soužití občanů. Pokud cizinec, který pobývá na území ČR a je de facto hostem na tomto území, nedodržuje právní normy nebo je neustále vědomě porušuje, lze v tomto jeho jednání spatřovat neúctu k právním normám tohoto státu a nemůže počítat s tím, že jeho pobyt nemůže být v důsledku tohoto porušování ukončen.²⁵ Narušením těchto ustanovení zákona může být takové jednání, které bude představovat skutečné, aktuální a dostatečně závažné ohrožení z jednoho ze základních zájmů společnosti, ale i v takovém případě je nutné zohlednit okolnosti, života cizince, jeho rodiny, přihlídnout k jeho dosavadnímu způsobu života a celkové životní situaci.²⁶

Judikatura Nejvyššího správního soudu, také není jednotná, ale o nejširší výklad pojmu závažné narušení veřejného pořádku se pokusil rozsudek, který považuje veřejný pořádek coby normativní systém s povahou heterogenní a normy v něm obsažené, které nespojuje povaha jejich závaznosti a původu, nýbrž jejich účel, tedy optimální fungování společnosti. Lze tedy pojem veřejný pořádek považovat jako normativní systém, na němž je založeno fungování společnosti v daném místě a čase a jen v sobě zahrnuje ty normy právní, politické, mravní, morální, které jsou nezbytné pro fungování společnosti. V podmínkách současné ČR, coby demokratického právního státu se tak jedná o ty normy, které umožňují fungování společnosti v duchu principů vytýčených v úvodních ustanoveních Ústavy ČR a její preambule, tedy zejména jako společnosti rovnoprávných,

²⁵Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18.4.2013, Č.j.: 5 As 73/2011 - 146, 2011, Dostupné z WWW: <<https://iudictum.cz/356/5-as-73-2011-146>>.

²⁶ČR. Zákon č. 326 z roku 1999 o pobytu cizinců na území ČR a změně dalších zákonů. § 119 odst. 2 písm. b). In *Sbírka zákonů ČR*, 1999, částka 106. Dostupné z WWW: <<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1999-326?text=120>>.

svobodných občanů, kteří jsou si vědomi svých povinností vůči druhým a zodpovědnosti vůči celku, společnosti založené na úctě k právům a svobodám člověka a občana, respektu k lidské důstojnosti a svobody a na úctě k lidským právům a zásadám otevřené občanské společnosti. Zároveň je pak pod pojmem veřejného pořádku v České republice možno chápat takový ideální stav společnosti, jenž odpovídá výše provedenému výčtu náležitostí.

Pro příklad je možné uvést postup Oddělení kontroly pobytu, pátrání a eskort Krajského ředitelství hlavního města Prahy, který spatřuje, vyjma zákona o pobytu cizinců, v závažném narušení veřejného pořádku, opakované porušování právních předpisů na úseku přestupkového jednání v oblasti veřejného pořádku. Jedná se především o přestupkové jednání v oblasti páchání drobných krádeží cizinci, kteří zde mají oprávněný pobyt. Jako podklady pro toto jednání postačuje, že cizinec byl již třikrát pravomocně potrestán za tuto činnost v jednom roce. Tato jeho protiprávní činnost byla samozřejmě řádně zadokumentována a následně i vyřešena, jak bylo uvedeno výše. Tohoto přestupkového jednání se musel cizinec také dopouštět v krátkém časovém intervalu, a to do jednoho roku. Dále je pohlíženo na závažné narušení veřejného pořádku jednání, kdy cizinec řídí vozidlo pod vlivem návykové látky a při tomto jeho jednání je přistižen hlídkou policie.

3.10 Uložení správního vyhoštění

Správní řízení je vnitřně strukturovaný rozhodovací proces, který uskutečňuje správní orgány v aktivní součinnosti s účastníky řízení, případně s dalšími subjekty. Výsledkem správního řízení je rozhodnutí, kterým se v určité věci zakládají, mění nebo ruší práva nebo povinnosti jmenovitě určené osoby. V případě zákona o pobytu cizinců se jedná o Rozhodnutí o správním vyhoštění, jímž se cizinci ukládá povinnost vycestování z území v určité době.

Správní vyhoštění se skládá z těchto částí: Adresná část, Výrok, Odůvodnění a Poučení o opravném prostředku.²⁷

Nasvědčují-li okolnosti, že cizinec porušil z. č. 326/1999 Sb. o pobytu cizinců na území ČR a jsou naplněny podmínky vydání Rozhodnutí o správním vyhoštění, Odbor cizinecké policie, Oddělení kontroly pobytu, pátrání a eskort provede prověření cizince v systémech Policie ČR a Ministerstva vnitra ČR, dále zahájí úkony správního řízení

---

²⁷HRABÁK, J., *Správní řád s výkladovými poznámkami*. Praha : Wolters Kluwer, ČR 2018. 220 s, ISBN 978-80-7598-135-6.

o správním vyhoštění. Proveďte šetření v případě a v neposlední řadě vydá také Rozhodnutí o správním vyhoštění. Po zahájení úkonů o správním řízení zavede tyto informace do Cizineckého informačního systému. Do tohoto systému se provádí veškeré poznatky, ukončení a výsledek správního řízení. Přístup do tohoto systému mají i útvary Ministerstva vnitra OAMP, které také mají přehled o pobytovém stavu cizince na území. V Rozhodnutí o správním vyhoštění, Odbor cizinecké policie rozhodne o správním vyhoštění a o době stanovené k vycestování z území. V odůvodněných případech může také rozhodnout o hraničním přechodu pro vycestování cizince z území. Dále je také v tomto rozhodnutí stanovena délka doby, po kterou nelze umožnit cizinci vstup na území členských států EU. Ředitelství služby cizinecké policie, Oddělení pobytového režimu cizinců následně zařadí cizince, který má uloženo Rozhodnutí o správním vyhoštění, které bylo pravomocně rozhodnuto do Evidence nežádoucích osob (dále jen ENO), přičemž zde musí být uvedena doba, po kterou nelze umožnit cizinci následný vstup na území členských států EU. Doba, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území ČR, počíná dnem vykonatelnosti Rozhodnutí o správním vyhoštění²⁸.

---

²⁸BANDŽAK, J. *Správní právo – Obecná část*. Vydání 1., Praha : Univerzita Jana Ámose Komenského Praha, 2011. 288 s. ISBN 978-80-7452-021-1.

4 Vyčlenění podstatných jevů

Řízení o správním vyhoštění cizinců je velmi komplikovaný proces ukončení pobytu cizince na území. Z pohledu zákona může být cizinci ukončen pobyt na území v případě, když cizinec pobývá na území na tzv. přechodný pobyt nebo mu může být ukončen pobyt, když cizinec pobývá na území tzv. trvale. V druhém případě je ukončení pobytu ještě více komplikovanější, než v případě prvním, jelikož trvalý pobyt je již „více“ chráněn zákonem. V této kapitole jsou rozvedeny nejčastější jevy, se kterými je správní orgán nucen se vypořádat. Řízení, které je vedené cizineckou policií se dá rozdělit na dva základní směry: na Řízení o správním vyhoštění a na Řízení o povinnosti opustit území.

4.1 Řízení o správním vyhoštění

Řízení o správním vyhoštění bylo rozebráno v kapitole 3. Kdy s vydáním Rozhodnutí o správním vyhoštění se pojí určitá doba zákazu vstupu a pobytu na území EU, jak již bylo popsáno výše. Určení významu slovního spojení „reálný předpoklad pro vyhoštění“ předpokládá znalost významu každého ze slov, které jej tvoří. Slovo „vyhoštění“ (angl. removal, fra. éloignement) definuje návratová směrnice tak, že se jedná o „fyzické dopravení osoby mimo území dotyčného členského státu“. Bez ohledu na označení tohoto aktu vnitrostátním právem (vyhoštění, předání atd.) a způsob, jakým k jeho výkonu dojde (autem, letadlem, lodí), je možné každé dopravení osoby mimo území konkrétního členského státu pro účely aplikace návratové směrnice označit jako „vyhoštění“.²⁹

4.2 Řízení o povinnosti opustit území

Řízení o povinnosti opustit území je tzv. mírnější forma, jak stát může cizince donutit si svůj pobyt upravit v souladu se zákonem. Po vydání Rozhodnutí o povinnosti opustit území má cizinec povinnost vycestovat z území ČR nebo EU, a to dle vydaného rozhodnutí, ale není mu zabráněno, v případě získání pobytového oprávnění nebo víza, se ihned na území vrátit zpět. Cizinci je také v rámci rozhodnutí dána možnost z území dobrovolně vycestovat a to od 7 do 60 dnů. Cizinci je vydán výjezdní příkaz, ve kterém

---

²⁹ DALIBOR, J., POŘÍZEK, P., Návratová směrnice: vyhoštění, zajištění a soudní přezkum. In *Kancelář veřejného ochránce práv. Sborník z vědeckého semináře 20.10.2011*. © Praha : Wolters Kluwer ČR, s. 17. ISBN 978-80-7357-061-3.

je uvedena doba, do kdy má cizinec z území vycestovat.³⁰ Z praxe je známo, že minimální doba k vycestování se v běžných případech vydává v délce do 15ti dnů. Tuto dobu, je ale možno v přesně zákonem stanovených případech zkrátit.

4.3 Zvláštní opatření za účelem vycestování z území ČR

Zvláštní opatření za účelem vycestování je alternativou k zásadnějším a také k více omezujícím opatření – zajištění cizince za účelem vyhoštění. Při tomto institutu musí být přihlédnuto k Návratové směrnici čl. 15³¹. Právní předpis členského státu upravující danou problematiku musí být vždy vykládán v souladu se smyslem, cíli a požadavky Návratové směrnice. Z této směrnice vyplývá, že v případě nuceného vycestování musí být užito co nejmírnějších donucovacích opatření. Pokud je však výkon nuceného vycestování cizince jeho jednáním ohrožen, lze využít institutu zajištění cizince. Zavedení institutu zvláštního opatření byla tedy zákonodárcem snaha o co nejmenší zásah do práv a svobod cizince a tento skýtá záruku, že dané opatření bude dodržovat. Je tedy na individuálním posouzení správního orgánu každého jednotlivého případu, jak bude postupovat a zda bude uplatňovat uložení zvláštního opatření.

Zvláštní opatření za účelem vycestování cizince z území dle ust. § 123b z. č. 326/1999 Sb. jsou:

a) *povinnost cizince oznámit policii adresu místa pobytu, zdržovat se tam, každou jeho změnu oznámit následující pracovní den policii a ve stanovené době se na adrese místa pobytu zdržovat za účelem provedení pobytové kontroly,*

b) *složení peněžních prostředků ve volně směnitelné měně ve výši předpokládaných nákladů spojených se správním vyhoštěním cizincem, kterému je zvláštní opatření za účelem vycestování uloženo; peněžní prostředky za cizince může složit státní občan ČR nebo cizinec s povoleným dlouhodobým anebo trvalým pobytem na území ČR*

c) *povinnost cizince osobně se hlásit policii v době policii stanovené, nebo*

d) *povinnost cizince zdržovat se v místě určeném policií a ve stanovené době být v tomto místě přítomen za účelem provedení pobytové kontroly.*

Zavedením tzv. institutu zvláštního opatření za účelem vycestování cizince z území ČR (dále jen zvláštní opatření) do zákona č. 326/1999 Sb. přispělo k rychlejšímu

³⁰ONDRUŠ, R., KEJVAL, J. *Průvodce cizineckým řízením se vzory procesních postupů správních úřadů a účastníků řízení*. Praha : Linde, 2005, str. 222, ISBN80-7201-516-8 .

³¹EU. EUR-Lex. Europa EUR-Lex home. *Úřední věstník EU* : Schengenský hraniční kodex, čl. 15 [online]. [Poslední aktualizace 2014-03-14]. Dostupné z WWW:<<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=CELEX%3A32008L0115>>.

a účinnějšímu vycestování cizinců z území ČR. V rámci Rozhodnutí o správním vyhoštění dána ještě jedna z některých povinností dle ust. § 123b nebo ust. § 123c zákona č. 326/1999 Sb. Zvláštním opáčením, ve zjednodušené formě, se dle zákona rozumí, povinnost cizince oznámit policii adresu místa pobytu, zdržovat se tam, každou jeho změnu oznámit následující pracovní den policii a ve stanovené době se na adrese místa pobytu zdržovat za účelem provedení pobytové kontroly. Druhým opáčením je povinnost cizince osobně se hlásit policii v době policií stanovené a jako třetí opáčení je složení peněžních prostředků ve volně směnitelné měně ve výši předpokládaných nákladů spojených se správním vyhoštěním³².

V rámci řízení o správním vyhoštění musí policejní orgán zkoumat, zda je možné v rámci rozhodnutí přistoupit k uložení zvláštního opáčení, jako mírnějšího prostředku v dosažení cíle, tedy vydání rozhodnutí a následné vycestování cizince.

V případě, že správní orgán zjistí, že uložení těchto mírnějších opáčení vůči cizinci, by bylo zřejmě neúčinné, nebo zjistí, že okolnosti nasvědčují tomu, že by cizinec neuposlechl, nebo se snažil řízení a následnému vydání rozhodnutí a době v něm stanovené k vycestování vyhýbat, a tak z území nevycestovat, upustí správní orgán od uložení tohoto opáčení a přijme přísnější opáčení, jako je zajištění cizince do záchytného zařízení pro cizince, do doby, než bude v řízení rozhodnuto.

4.4 Maření výkonu úředního rozhodnutí

Cizinci se na území ČR mohou také dopustit trestné činnosti, za kterou jim může soud uložit trest vyhoštění, který má obdobné účinky jako správní vyhoštění. V souvislosti s nárůstem počtu cizinců na území ČR se také zvýšila trestná činnost cizinců. Trestnou činnost cizinců nelze konkrétně zařadit do jedné skupiny, kterých by se cizinci předně dopouštěli. Lze s jistotou říct, že se cizinci dopouštějí různé trestné činnosti, stejně tak jako občané ČR. V souvislosti s cizineckou problematikou jsou zde uvedeny alespoň některé, dá se říct, že základní trestné činy, které mohou cizinci na území spáchat a jsou postižitelné podle z. č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku:

1. § 337 Maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání
2. § 339 Násilné překročení státní hranice
3. § 340 Organizování a umožnění nedovoleného překročení státní hranice
4. § 341 Napomáhání k neoprávněnému pobytu na území republiky
5. § 342 Neoprávněné zaměstnávání cizinců

---

³²ČR. Zákon č. 326 z roku 1999 o pobytu cizinců na území ČR a změně dalších zákonů. § 123b a § 123c. In *Sbírka zákonů ČR*, 1999, částka 106. Dostupné z WWW: <<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1999-326?text=120>>.

V dnešním ekonomicky propojeném světě a v souvislosti s ekonomickým rozvojem ČR je v současnosti věnována zvláště velká pozornost ustanovení § 342 Neoprávněné zaměstnávání cizinců. Podle tohoto ustanovení má být postižen obecný zájem na potírání nelegální migrace, dále má být postiženo podhoubí zločineckých struktur, které hledají nové členy právě mezi nelegálními přistěhovalci, a dále pak má být chráněn náš trh s pracovní silou, jakož i pracovněprávních vztahů.³³ Této problematice je v praxi nyní věnována velká pozornost a je v popředí zájmu celé společnosti.

---

³³ JELÍNEK, J. a kol. *Trestní řád s poznámkami a judikaturou*, 1. vydání. Praha : Leges, 2009. 419 s. ISBN 978-80-87212-22-6.

5 Opravné prostředky

Správní řízení je řízením dvojinstančním. K přezkoumání rozhodnutí dochází jednak na základě opravných prostředků (řádné opravné prostředky), a jednak prostřednictvím prostředků dozorcího práva z moci úřední (mimořádné opravné prostředky). Účastník se tak svých práv může de facto domáhat u čtyř instancí (tedy u dvou instancí ve správním řízení a dvou instancí ve správním soudnictví).

5.1 Opravné prostředky využívané v řízení o správním vyhoštění

Jako první opravný prostředek cizince proti rozhodnutí je odvolání. Odvoláním se napadá rozhodnutí, které nenabýlo právní moci a bylo učiněno orgánem prvního stupně. Podaným odvoláním se účastník řízení domáhá, dle něho nesprávného rozhodnutí a tímto žádá jeho nápravu vůči rozhodnutí, které učinil správní orgán v prvním stupni. Pokud správní orgán prvního stupně nedojde k závěru, že odvolání podané účastníkem řízení, nevedlo správní orgán I. stupně ke změně svého rozhodnutí, tak ho dle ust. § 88 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb. postoupí ke konečnému rozhodnutí nadřízenému orgánu, který je v tomto případě Ředitelství služby cizinecké policie. Nadřízený orgán buď Rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdí, nebo věc vrátí k novému projednání, nebo věc zruší.

5.1.1 Odvolání proti rozhodnutí správního orgánu o správním vyhoštění

Podle ust. § 81 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. správního řádu je možné podat proti rozhodnutí odvolání a dle ust. § 170 odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb. toto odvolání lze podat ve lhůtě 10 dnů ode dne oznámení rozhodnutí. Zákon č. 326/1999 Sb. o pobytu cizinců na území ČR uvádí, že cizinci mladšímu 18ti let je prodloužena doba k možnosti podání odvolání a to do 15ti dnů od oznámení rozhodnutí. Podle zákona č. 326/1999 Sb. má vždy odvolání odkladný účinek. Tím, že zákonodárce přiznal odvolání vždy odkladný účinek, zamezil nalézajícímu správnímu orgánu, aby v případě vyhoštění cizinců aplikoval institut, kdy správní orgán může odkladný účinek odvoláním vyloučit pouze zákonem stanoveným způsobem a jen ze zákonem stanovených důvodů a to, jestliže hrozí-li vážná újma některému z účastníků, nebo požádá-li o to účastník; to neplatí, pokud by tím vznikla újma jiným účastníkům nebo to není ve veřejném zájmu,

v případě jestliže to naléhavě vyžaduje veřejný zájem, nebo hrozí-li vážná újma některému z účastníků, anebo požádá-li o to účastník.³⁴

Správní řád připouští institut tzv. autoremedury upravený v ust. § 87 správního řádu, kdy podle tohoto ustanovení může správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, rozhodnout o jeho zrušení nebo změně, pokud tím odvolání plně vyhoví a jestliže tím nebude způsobena újma jinému účastníkovi. V opačném případě předá celý spis, včetně uvedeného svého stanoviska, odvolacímu správnímu orgánu, a to nejpozději do 30ti dnů ode dne doručení odvolání. Následně odvolací orgán v omezené apelaci napadené rozhodnutí přezkoumá a uzavře výrokem dle ust. § 90 správního řádu. Přípustné a včas podané odvolání buď zamítne a napadené rozhodnutí potvrdí nebo rozhodnutí změní a to tak, že může napadené rozhodnutí zrušit a řízení zastavit anebo rozhodnutí zruší a věc vrátí správnímu orgánu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí. Kromě toho může též řízení zastavit dle ust. § 90 odst. 4 správního řádu.

V rámci opravných prostředků je přípustné též přezkumné řízení, kdy je charakterizováno jako dozorčí prostředek ve veřejné správě. Zkoumá se zákonnost, nikoliv věcná správnost vydaného správního rozhodnutí. Přezkumné řízení je zahajováno výlučně z moci úřední. Podnět k přezkumnému řízení může podat účastník řízení nebo dotčený správní orgán. V přezkumném řízení připouští správní řád také autoremeduru. Autoremedura je zvláštní způsob vyřízení opravného prostředku, kdy o zrušení nebo změně rozhodnutí rozhoduje sám orgán, který vydal původní rozhodnutí a jejím účelem je rychlá náprava vlastních chyb. V případech, kdy účastník řízení podá podnět, může prvoinstanční správní orgán věc přezkoumat, jen pokud plně vyhoví účastníkovi, a jestliže tím nebude způsobena újma jiné osobě. Přezkumné řízení má stanovenou nepřekročitelnou lhůtu a to 2 měsíce, po jejímž uplynutí není správní orgán oprávněn vydat Usnesení o zahájení přezkumného řízení. Objektivní lhůta marného uplynutí doby je stanovena na 12 měsíců.

5.2 Žaloba proti rozhodnutí Ředitelství služby cizinecké policie

Mezi další opravné prostředky, které mohou cizinci využít je podaná žaloba proti rozhodnutí Ředitelství služby cizinecké policie, a to ke Krajskému soudu, v případě

---

³⁴ČR. Zákon č. 500 ze dne 24.6.2004 správní řád a změně dalších zákonů. § 85 odst. 2. In *Sbírka zákonů ČR*, 2004, částka 174. Dostupné z WWW: <<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2004-500>>.

skutku na území hl. m. Prahy k Městskému soudu v Praze. Opět soud může rozhodnutí ředitelství služby buď potvrdit, nebo zrušit a věc vrátit k novému projednání, což je opět orgán I. stupně. Jako poslední možnost opravného prostředku je kasační stížnost.

a) **Žaloba**: Pokud již cizinec vyčerpal všechny řádné opravné prostředky proti rozhodnutí správního orgánu, je oprávněn dle zákona podat žalobu ke Krajskému soudu. Žalobní legitimizaci nese ten, kdo se cítí být rozhodnutím správního orgánu krácen na svých právech přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti.³⁵ Jestliže cizinec, jemuž bylo vydáno Rozhodnutí o správním vyhoštění, podá proti rozhodnutí v posledním stupni žalobu k soudu, není dotčena právní moc tohoto rozhodnutí, ale jsou odkládány pouze její účinky³⁶. Po dobu řízení před soudem nelze cizince pro případný neoprávněný pobyt opětovně řešit vydáním nového Rozhodnutí o správním vyhoštění a nelze také cizince za tento skutek zajistit podle ust. § 124 zákona č. 326/1999 Sb. Do doby, než je v žalobě soudem rozhodnuto, není Rozhodnutí o správním vyhoštění vykonatelné a není možné po cizinci požadovat, aby z území ČR vycestoval.

Zákon o pobytu cizinců nestanovuje povinnost takovému cizinci umožnit pobyt na území ČR, a proto je nastavená praxe taková, že příslušný Odbor cizinecké policie nevydá výjezdní příkaz, ale pouze potvrzení o tom, že cizinec v zákonné lhůtě, jenž činí 10 dnů ode dne doručení rozhodnutí správního orgánu, podal žalobu. Teprve až po nabytí právní moci rozhodnutí správního soudu o žalobě proti Rozhodnutí o správním vyhoštění se cizinci vydá příkaz.³⁷

b) **Kasační stížnost**: Jako posledním možným opravným prostředkem proti rozhodnutí správního orgánu je kasační stížnost, která se podává proti pravomocnému rozhodnutí Krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení, domáhá zrušení soudního

---

³⁵ČR. Zákon č. 150 ze dne 21.3.2002 soudní řád správní a změně dalších zákonů. § 65 odst. 1. In *Sbírka zákonů ČR*, 2002, částka 61. Dostupné z WWW :<<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2002-150?text=%C2%A7%2065>>.

³⁶ČR. Zákon č. 326 z roku 1999 o pobytu cizinců na území ČR a změně dalších zákonů. § 172 odst. 3. In *Sbírka zákonů ČR*, 1999, částka 106. Dostupné z WWW: <<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1999-326?text=120>>.

³⁷ČR. Zákon č. 326 z roku 1999 o pobytu cizinců na území ČR a změně dalších zákonů. § 172 odst. 2. In *Sbírka zákonů ČR*, 1999, částka 106. Dostupné z WWW: <<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1999-326?text=120>>.

rozhodnutí.³⁸ Podání kasační stížnost nemá odkladný účinek, který by měl vliv na předchozí rozhodnutí.³⁹ Podáním kasační stížnosti se nepovažuje za skutečnost bránící vycestování cizince z území ČR a lze tedy po cizinci požadovat, aby svoji povinnost vycestovat z území splnil!

---

³⁸ČR. Zákon č. 150 ze dne 21.3.2002 soudní řád správní a změně dalších zákonů. § 102 odst. 1. In *Sbírka zákonů ČR*, 2002, částka 61. Dostupné z WWW: <<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2002-150?text=%C2%A7%2065>>.

³⁹ČR. Zákon č. 150 ze dne 21.3.2002 soudní řád správní a změně dalších zákonů. § 107 odst. 1. In *Sbírka zákonů ČR*, 2002, částka 61. Dostupné z WWW: <<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2002-150?text=%C2%A7%2065>>.

6 Zajišťovací úkony ve vztahu k cizincům

Český právní řád umožňuje policii krátkodobě zajistit cizince, a to čtyřmi možnými druhy institutů zajištění cizince. V následujících odstavcích jsou analyzovány jednotlivé druhy zajištění.

Smyslem a cílem zajištění cizince dle zákona o pobytu cizinců je účinné a rychlé navrácení neoprávněně pobývajících cizinců na území ČR. Navrácení cizince do jeho domovského státu a k zabezpečení realizace celého vyhoštění, zákonodárce vložil do rukou policie oprávnění, aby takto neoprávněně pobývajícího cizince zajistila na odpovídající dobu potřebnou k tomuto vyhoštění. Jako limitující hranici byla stanovena doba zajištění do 180ti dnů, která nesmí být za běžných okolností překročena. Pouze ve výjimečných případech může být tato lhůta prolomena, zejména za situace, kdy cizinec v průběhu zajištění zmaří výkon správního vyhoštění, nebo uvádí nepravdivé údaje, které jsou nezbytné pro zajištění jeho náhradního cestovního dokladu. Poté lze takového cizince zajistit až na dobu 545 dnů. Tím však nelze chápat toto oprávnění jako uzavřeně, jenž umožňuje policii omezit osobní svobodu cizinci až na dobu 18ti měsíců. Policie je povinna, každé rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění řádně odůvodnit.

Z běžné praxe vyplynulo, že cizinci jsou zajišťováni na dobu do 30ti dnů a to pokud jsou držiteli cestovního dokladu. Na dobu do 90ti dnů pokud neexistují jiné překážky než takové, že cizinec není držitelem cestovního dokladu a je zapotřebí tento doklad cizinci obstarat. Podle judikatury Nejvyššího správního soudu využití institutu zajištění cizince musí předcházet zvážení, zda v projednávané věci nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování podle ust. § 123b zákona č. 326/1999 Sb. Vedle těchto obecných podmínek musí cizinec svým jednáním naplnit skutkovou podstatu obsaženou v jednotlivých písmenech paragrafového znění ust. 124 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb.⁴⁰

---

⁴⁰Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28.3.2012, Č.j.: 3 As 30/2011 - 57, 2012, Dostupné z WWW: <<https://iudictum.cz/356/5-as-73-2011-146>>.

6.1 Zajištění cizince na nezbytně dlouhou dobu

Tento pojem umožňuje policii cizince omezit a zajistit pouze na nezbytně dlouhou dobu a poté ho ihned propustit na svobodu, a to bez jakýchkoliv dalších průtahů. Toto zajištění se aplikuje ze zákona o Policii ČR, kdy v ust. § 27 jmenovaného zákona Policie ČR může v přesně stanovených důvodech cizince zajistit a tím ho omezit na osobní svobodě.

6.2 Zajištění cizince na dobu nejdéle do 24 hodin

Zajištění cizince na dobu nejdéle do 24 hodin musí být navíc splněna povinnost informovat orgán, který rozhoduje o ukončení pobytu cizince na území ČR nebo rozhoduje o jeho správním vyhoštění, jinak musí cizince propustit.⁴¹

6.3 Zajištění cizince na dobu nejdéle do 48 hodin

Jakmile je informován příslušný orgán, který rozhoduje o ukončení pobytu cizince na území ČR nebo o jeho správním vyhoštění a cizinec je tomuto orgánu předán, počíná mu běžet prodloužená lhůta o dalších 24 hodin, která trvá až do doby, kdy nastanou překážky omezení osobní svobody. V praxi to znamená, že policista služby pořádkové policie, služby kriminální policie a vyšetřování nebo útvaru cizinecké policie zajistí cizince dle ust. § 27 zákona č. 273/2008 Sb. a toho v co nejkratší době předá orgánu příslušnému k rozhodnutí o jeho vyhoštění nebo o ukončení pobytu.

Prodloužení lhůty o těchto 24 hodin má policejní orgán na to, aby rozhodl o jeho ukončení pobytu na území ČR a vydání Rozhodnutí o správním vyhoštění. Pokud toto zajištění provede policista služebně zařazen na Oddělení cizinecké policie, předá cizince cestou dozorčí služby příslušnému zpracovateli správního řízení a ten musí v prodloužené lhůtě buď rozhodnout, nebo cizince propustit s tím, že se ve věci bude dále konat další šetření a není možné ve věci ihned rozhodnout. Pokud by nastala situace, že cizince zajistí policista cizinecké policie, který sám bude rozhodovat o ukončení pobytu nebo bude rozhodovat o sdělení zahájení řízení o správním vyhoštění za tento orgán, tak mu z díkce zákona plyne pouze lhůta 24 hodin k provedení příslušných úkonů. Toto logicky plyne z postupu, jelikož není potřeba cizince předávat jinému orgánu, který bude rozhodovat o jeho ukončení pobytu.

---

⁴¹ČR. Zákon č. 273 z roku 2008 o Policii ČR a změně dalších zákonů. § 27. In *Sbírka zákonů ČR*, 2008, částka 91. Dostupné z WWW: <<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1999-326?text=120>>.

6.4 Zajištění cizince do Zařízení pro zajištění cizinců

Cizinec může být Policií ČR dle ust. § 124 a ust. § 129 zákona č. 326/1999 Sb. zajištěn do Zařízení pro zajištění cizinců v těchto případech:

6.4.1 Zajištění cizince dle ust. § 124 zákona č. 326/1999 Sb. za účelem správního vyhoštění

Toto zajištění cizince je možné aplikovat v případech kdy, cizinec je starší 15ti let, jemuž bylo doručeno oznámení o zahájení řízení o správním vyhoštění anebo o jehož správním vyhoštění již bylo pravomocně rozhodnuto nebo mu byl uložen jiným členským státem EU zákaz vstupu platný pro území členských států EU a nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování. Tyto podmínky jsou ještě dále rozvedeny kdy:

- ❖ je nebezpečí, že by cizinec mohl ohrozit bezpečnost státu nebo závažným způsobem narušit veřejný pořádek
- ❖ je nebezpečí, že by cizinec mohl mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění, zejména tím, že v řízení uvedl nepravdivé údaje o totožnosti, místě pobytu, odmítl tyto údaje uvést anebo vyjádřil úmysl, území neopustit nebo pokud je takový úmysl zjevný z jeho jednání
- ❖ cizinec nevycestoval z území v době stanovené v Rozhodnutí o správním vyhoštění
- ❖ cizinec závažným způsobem porušil povinnost uloženou mu rozhodnutím o uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, nebo
- ❖ je cizinec evidován v informačním systému smluvních států⁴²

V tomto řízení správní orgán cizince zajistí za účelem vydání Rozhodnutí o správním vyhoštění, kdy toto rozhodnutí je prvním úkonem v řízení a odvolání, obnova řízení, a ani přezkumné řízení nejsou přípustné. V případě zajištění dle tohoto ustanovení je policie oprávněna ve složitých a odůvodněných případech toto zajištění prodloužit a to i opakovaně. Cizinec je oprávněn v obou případech, jak proti zajištění, tak proti vydání Usnesení o prodloužení zajištění, podat pouze žalobu. Cizinec má právo také podat žalobu o propuštění ze zařízení pro zajištění cizinců.

6.4.2 Zajištění cizince dle ust. § 129 zákona č. 326/1999 Sb. za účelem předání nebo průvozu

V současné době opravňuje zákon vydání Rozhodnutí o zajištění cizince za účelem předání nebo průvozu pouze na základě tzv. Dublinského nařízení nebo

---

⁴²ČR. Zákon č. 326 z roku 1999 o pobytu cizinců na území ČR a změně dalších zákonů. § 124 odst. 1. In *Sbírka zákonů ČR*, 1999, částka 106. Dostupné z WWW: <<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1999-326?text=120>>.

mezinárodní smlouvy sjednané s jiným členským státem Evropské unie přede dnem 13. ledna 2009. V případě ČR se jedná o státy: Polská republika, Rumunsko, Maďarsko, Spolková republika Německo, Bulharsko, Slovinsko, Slovensko, Rakousko, Francie.⁴³

Dle zákona č. 326/1999 Sb. policie zajistí na dobu nezbytně nutnou cizince, který neoprávněně vstoupil nebo pobýval na území, za účelem jeho předání podle mezinárodní smlouvy sjednané s jiným členským státem EU přede dnem 13. ledna 2009 nebo přímo použitelného právního předpisu Evropských společenství.⁴⁴ Dle obvyklé praxe jsou stanoveny podmínky, kdy lze cizince, který na území ČR neoprávněně vstoupil nebo na území ČR neoprávněně pobývá, zajistit za účelem jeho předání podle mezinárodní smlouvy nebo přímo použitelného právního předpisu Evropského společenství a to pouze na dobu nezbytně dlouhou, která nesmí přesáhnout délku 180 dnů.

Obecné podmínky jsou také:

1. Neoprávněný vstup cizince na území ČR
2. Neoprávněný pobyt na území ČR
3. Nalezení platné a účinné mezinárodní smlouvy o vzájemném předávání a průvozu občanů smluvních stran

V zákoně č. 326/1999 Sb. je uvedeno, nelze-li předání cizince nebo dokončení jeho průvozu uskutečnit ve lhůtě do 48 hodin, a jde-li o průvoz leteckou cestou podle ust. § 152 ve lhůtě do 72 hodin, policie v řízení o zajištění cizince za účelem jeho předání nebo průvozu vydá rozhodnutí, které je prvním úkonem v řízení. Odvolání, obnova řízení ani přezkumné řízení nejsou přípustné. Tzn., že Policie musí vydat rozhodnutí, o prodloužení zajištění, kdy toto rozhodnutí je prvním úkonem v řízení a není nutnost v řízení konat podrobná šetření.⁴⁵

Pokud cizinec není předán ve výše stanovené době, vydá Policie ve věci Rozhodnutí o zajištění cizince podle ust. § 129 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb. a na

---

⁴³EU. EUR-Lex. Europa EUR-Lex home. Úřední věstník EU : *Nářízení Evropského parlamentu a rady č. 604/2013* ze dne 26. června 2013. Článek 28, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém členských států, [online]. [2013-06-29]. Dostupné z WWW: <<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=CELEX%3A32013R0604>>.

⁴⁴ČR. Zákon č. 326 z roku 1999 o pobytu cizinců na území ČR a změně dalších zákonů. § 129 odst. 1. In *Sbírka zákonů ČR*, 1999, částka 106. Dostupné z WWW: <<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1999-326?text=120>>.

⁴⁵ČR. Zákon č. 326 z roku 1999 o pobytu cizinců na území ČR a změně dalších zákonů. § 124 odst. 3. In *Sbírka zákonů ČR*, 1999, částka 106. Dostupné z WWW: <<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1999-326?text=120>>.

základě tohoto rozhodnutí umístí cizince do Zařízení pro zajištění cizinců. Jak již bylo uvedeno, vedle obecných podmínek musí být splněny i podmínky plynoucí přímo z uzavřených mezinárodních dohod a teprve poté, co dojde ke splnění všech stanovených podmínek, může dojít k vydání rozhodnutí. Aby vydané rozhodnutí o zajištění bylo také přezkoumatelné, musí v něm být uvedena konkrétní mezinárodní smlouva na základě které bude cizinec předán. Dále se také správní orgán v odůvodnění vydaného rozhodnutí musí vypořádat s tím, jestli předání cizince do státu smluvní strany je možné, nebo jestli nepostačuje využít na místo zajištění mírnějšího prostředku za účelem vycestování cizince z území ČR.⁴⁶ Toto je upraveno v ust. § 123b zákona č. 326/1999 Sb., které bylo popsáno v odstavci 4.3.

Pro upřesnění nelze u každého cizince, který na území neoprávněně vstoupil nebo neoprávněně pobývá, zajistit za účelem předání, aniž by byly splněny další podmínky. tzv. Dublinské řízení je jedno ze základních prostředků k potírání nelegální migrace cizinců, resp. cizinců, kteří na území jednoho z členských států EU podali žádost o mezinárodní ochranu, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států⁴⁷. V něm jsou zakotveny pravidla a systém postupů, podle kterých je určitý členský stát odpovědný za posouzení žádosti o udělení azylu, která byla podána na území členských států Evropských společenství.

Základní myšlenka celého řízení je ta, že pouze jediný členský stát je odpovědný za posouzení žádosti o udělení azylu podané cizincem na území členských států EU. Pro žadatele o udělení azylu z této podmínky plyne to, že má právo na posouzení žádosti o udělení azylu pouze v jednom členském státě. Cílem takto nastaveného systému je zabránit dalšímu nekontrolovatelnému pohybu žadatelů o udělení azylu po území členských států. Členský stát, který je odpovědný za posouzení žádosti o udělení mezinárodní ochrany, je určován na základě objektivních kritérií obsažených v Dublinském nařízení. Pro členský stát, který je na základě kritérií určen jako odpovědný za posouzení žádosti, vyplývá z Dublinského nařízení buď povinnost převzít žadatele a dokončit posuzování žádosti o udělení azylu v případě, kdy tento o udělení azylu

---

⁴⁶Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28.3.2012, Č.j.: 7 As 107/2012 - 140, 2012, Dostupné z WWW: <<https://iudictum.cz/356/5-as-73-2011-146>>.

⁴⁷EU. EUR-Lex. Europa EUR-Lex home. Úřední věstník EU : Nařízení Evropského parlamentu a rady č. 604/2013 ze dne 26. června 2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém členských států, [online]. [2013-06-29]. Dostupné z WWW: <<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=CELEX%3A32013R0604>>.

v odpovědném členském státě nežádal nebo povinnost vzít žadatele zpět v případě, kdy již tento žadatel v odpovědném členském státě o udělení azylu jednou požádal.

Konečná fáze celého procesu je doprava, tzv. transfer žadatele o udělení azylu do členského státu odpovědného za vyřízení. S tím souvisí zajištění cizince za účelem předání.

Novelizovaná verze Dublinského nařízení vstoupila v účinnost dne 1.1.2014, kdy nahradila postup upravený Nařízením Rady (ES) č. 343/2003. Po novu Dublinské nařízení upravuje širší okruh podmínek, pro které je možné cizince za účelem přemístění zajistit. Stojí totiž na nově zakotveném principu, podle něhož členské státy nezajistí osobu pouze proto, že se na ní vztahuje řízení podle tohoto nařízení.

Správní orgán proti předchozí úpravě musí prokázat existenci vážného nebezpečí útěku na základě toho, kdy musí posoudit každý jednotlivý případ s tím, že v posuzovaném případě nepostačuje použít jiná mírnější donucovací opatření. Ve výkonu se novelizovaná verze Dublinského řízení projevuje tak, že ne každý cizinec, který pobývá na území ČR neoprávněně, přičemž již žádal v jiném členském státě EU o azyl, bude moci být zajištěn za účelem přemístění. Například pokud orgán cizinecké policie zadrží cizince, který je v postavení žadatele o mezinárodní ochranu v jiném členském státě a na území ČR pobývá neoprávněně (čl. 18 odst. 1 písm. b) Dublinského nařízení) a členský stát EU, v němž cizinec žádá o mezinárodní ochranu, přímo sousedí s ČR, a tento cizinec se chce dobrovolně vrátit do tohoto státu, cizinecká policie takového cizince ve smyslu ust. § 129 zákona č. 326/1999 Sb. nezajistí. Naproti tomu umožní cizinci dobrovolný návrat, protože cizinci pouze vydá Rozhodnutí podle ust. § 50a zákona č. 326/1999 Sb. o povinnosti opustit území ČR, ve kterém mu stanoví přiměřenou lhůtu k vycestování, popřípadě dle okolností případu vydá Rozhodnutí o správním vyhoštění⁴⁸. Než bude přistoupeno k vydání takového rozhodnutí, policie musí prověřit, zda se cizinec hodlá dobrovolně vrátit do státu, ve kterém je žadatelem o mezinárodní ochranu a neexistuje vážné nebezpečí útěku.

Jestliže je cizinec v postavení žadatele o mezinárodní ochranu v jiném než sousedním státě s ČR, tak mu je umožněn dobrovolný návrat jen v tom případě, že předloží jako důkaz letenku pro přímou cestu do daného státu. Pokud tak neučiní, nelze

---

⁴⁸ Příklad anonymizovaného Rozhodnutí, který je uveden v příloze č. I.

mu dobrovolný návrat přes území členských států EU umožnit, jelikož takový cizinec nemá oprávnění k pobytu v jiném členském státu.

Pokud by byly splněny zákonné podmínky pro zajištění cizince podle ust. § 124 nebo ust. § 129 zákona č. 326/1999 Sb., může příslušný správní orgán cizince zajistit podle tohoto zákona. Jestliže ovšem důvody pro zajištění cizince dány nejsou, musí správní orgán nebo policista cizince po doručení Rozhodnutí o ukončení pobytu nebo Sdělení o zahájení řízení o správním vyhoštění anebo po uplynutí 48 hodin od omezení jeho osobní svobody (podle toho, která skutečnost nastane dříve) propustit. To platí samozřejmě za podmínky, že mezitím nenastaly jiné důvody pro zajištění cizince podle zákona o pobytu cizinců nebo zákona č. 325/1999 Sb. o azylu, v takovém případě cizinec propuštěn není, pouze se změní režim jeho zajištění ze zajištění dle zákona o policii na zajištění podle zákona o pobytu cizinců nebo zákona o azylu.

6.5 Zajištění cizince za účelem správního vyhoštění

Základní myšlenka zajištění cizince za účelem správního vyhoštění je navrácení cizince neoprávněně pobývajícího na území do země svého původu nebo do země v níž má oprávněn pobyt, či v poslední zemi, ve které měl trvalý pobyt. Cizinec je zajištěn do Zařízení pro zajištění cizinců, kde setrvá na případnou realizaci samotného vyhoštění.

Zákon č. 326/1999 Sb. o pobytu cizinců na území ČR, upravuje zajištění za účelem správního vyhoštění a jednak zajištění za účelem předání podle mezinárodní smlouvy nebo předpisu Evropského společenství. V řízení o zajištění cizince za účelem správního vyhoštění je vydání rozhodnutí prvním úkonem v řízení. Odvolání, obnova řízení ani přezkumné řízení nejsou přípustné.

Jako největší problém při umístování cizinců do Zařízení pro zajištění cizinců je vnímáno značné ztížení administrativy, kdy cizinci po zajištění ve většině případů využívají své právo podat žalobu proti samotnému rozhodnutí o zajištění. Také bylo cizincům dáno právo využívat bezplatné právní ochrany, kdy ve většině případů ochotně využívají plně právní systém českého státu, a to na náklady samotného státu. ČR paradoxně má zájem na návratu cizinců neoprávněně pobývajících na území, ale dává těmto cizincům pomoc a podporu v tom, aby se na území zdrželi nebo zdržovali co nejdéle.

Cizinec je podle zákona o pobytu cizinců oprávněn podat žalobu, jak již bylo řečeno výše a je speciálně upravena doba, po níž je policie povinna při žalobě proti zajištění předložit Krajskému soudu vyjádření k žalobě společně se správním spisem. Podle ust. § 172 zákona o pobytu cizinců v případě, že je žaloba podána prostřednictvím policie, policie předloží soudu žalobu, vyjádření k žalobě a správní spis do 5 dnů ode dne doručení žaloby. V případě, že je žaloba podána u příslušného soudu, vyžádá si soud správní spis, přičemž policie předloží soudu vyjádření k žalobě a správní spis do 5 dnů.

Cizinci také ve značné míře zneužívají legislativní možnosti, protože po umístění do Zařízení pro zajištění cizinců využívají své subjektivní právo podat žádost o udělení mezinárodní ochrany ve formě azylu a tím oddálit vyhoštění z území. Změnou zákona č. 325/1999 Sb. o azylu, která byla provedena zákonem č. 103/2013 Sb. zákonodárce zareagoval na tento nelegální vzrůstající trend, kdy změnou ust. § 46a zákona č. 325/1999 Sb. o azylu byl zanesen nový instrument na základě kterého je poté cizinec, co učiní prohlášení o mezinárodní ochraně v Zařízení pro zajištění cizinců je opětovně omezen na osobní svobodě na místo toho, aby byl z důvodu nemožnosti realizace vyhoštění propuštěn na svobodu.

Pokud Ministerstvo vnitra ČR, Odbor azylové a migrační politiky shledá naplnění podmínek ust. § 46a zákona č. 325/1999 Sb. o azylu, vydá Rozhodnutí o povinnosti setrvat v zařízení pro zajištění cizinců. Povinnost setrvat v zařízení pro zajištění cizinců nebo přijímacím středisku je institut, který je tedy využíván v případech, kdy cizinec získal podanou žádostí o udělení mezinárodní ochrany postavení žadatele o mezinárodní ochranu ve smyslu ust. § 2 odst. 5 zákona č. 325/1999Sb. o azylu a existují zde důvody stanoveny v podmínkách ust. § 46a odst. 1 téhož zákona pro vydání Rozhodnutí o povinnosti setrvat v zařízení. Doba, po kterou je cizinec povinen setrvat v zařízení nebo přijímacím středisku, je taxativně spojena s nabytím, či pozbytím, postavením žadatele o mezinárodní ochranu, přičemž tato doba nesmí přesáhnout 120 dnů. Jestliže podá cizinec v době trvání zajištění vykonávaného dle zákona č. 326/1999 Sb. o pobytu cizinců na území ČR žádost o udělení mezinárodní ochrany a Ministerstvo vnitra ČR rozhodne o povinnosti setrvat v zařízení pro zajištění cizinců nebo přijímacím středisku, je Policie v takovém případě nucena cizince podle ust. § 127 odst. 1 písm. f) zákona č. 326/1999 Sb. o pobytu cizinců na území ČR propustit. Během období, kdy cizinci běží povinnost setrvat v zařízení pro zajištění cizinců nebo přijímacím středisku, pak policie neztrácí nad cizincem dohled a současně možnost činit kroky k faktické realizaci vyhoštění. Pozitivum

je, že cizinec není propuštěn „ven, na území ČR“, ale je povinen nadále setrvat v zařízení do doby, dokud žádost o udělení azylu není vyřízena v neprospěch cizince a v danou chvíli již není na cizince nahlíženo jako na žadatele o mezinárodní ochranu, může policie za účelem správního vyhoštění cizince zajistit, ale to pouze v případě, kdy jsou shledány zákonné podmínky pro zajištění. Nastává však otázka, zda doba, po kterou je cizinec povinen setrvat v zařízení dle ust. § 46a zákona č. 325/1999 Sb. o azylu, se počítá s dobou omezení, která poběží na základě rozhodnutí o zajištění podle zákona č. 326/1999 Sb. o pobytu cizinců na území ČR.

Příklad z praxe: Odpověď můžeme nalézt v rozsudku Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 30. listopadu 2009, Said Šamilovič Kadzoev (C 357/09, Úřední věstník C 24 s 17), který se zabýval otázkou, zda musí být do výpočtu doby zajištění za účelem vyhoštění stanovené v čl. 15 odst. 5 a 6 směrnice 2008/115 zahrnuta doba, během které byl výkon rozhodnutí o vyhoštění pozastaven z důvodu přezkumu žádosti o azyl podané státním příslušníkem třetí země, i když tento během řízení o této žádosti i nadále pobýval ve středisku pro dočasné umístění. S poukazem, že zajištění za účelem vyhoštění upravené směrnicí 2008/115 a zajištění nařízené proti žadateli o azyl, zejména na základě směrnic 2003/9 a 2005/85 a použitelných vnitrostátních ustanovení, spadají pod různé právní režimy, konstatoval v bodě 48 tohoto rozsudku, že doba, během které je osoba umístěna do střediska pro dočasné umístění na základě rozhodnutí přijatého podle ustanovení vnitrostátních předpisů a předpisů Společenství týkajících se žadatelů o azyl, nesmí být považován za zajištění za účelem vyhoštění ve smyslu článku 15 směrnice 2008/115. V souhrnu lze proto říci, že doba zajištění podle zákona o pobytu cizinců se nesčítá s dobou omezení podle zákona o azylu, neboť opačným výkladem došlo k zamezení reálné možnosti vyhoštění cizinců, u nichž aplikováno rozhodnutí ve smyslu ust. § 46a zákona č. 325/1999 Sb. o azylu, neboť u těchto cizinců by se čas k vyřízení veškerých náležitostí k zabezpečení realizace vyhoštění bezdůvodně zúžil, přičemž by tím současně došlo k podpoře účelových žádostí o azyl.

7 Praktický postup policie zajištění nelegálně pobývajících cizince

Praktický příklad postupu cizinecké policie v případě zajištění nelegálně pobývajících cizince na území hl. m. Prahy. Veškerá jména osob a místa byla změněna a všechny údaje jsou smyšlené.

7.1 Popis případu

Dne 22.10.2017 v 07:50 hod. provedla hlídka Policie ČR, Odbor cizinecké policie, Oddělení kontroly pobytu, pátrání a eskort (dále jen OPKPE Praha) na adrese Praha 7 ul. Veletržní pobytovou kontrolu. Zde byl kontrolován cizinec, který hlídce policie, na výzvu nebyl schopen prokázat svoji totožnost a oprávněnost pobytu na území. Dle tvrzení cizince se mělo jednat o cizince jménem: Vasyľ FEDORO, narozen dne 01. 10. 1990, st. př. Ukrajina. Jelikož cizinec neměl žádné platné povolení k pobytu nebo vízum a nepředložil žádný cestovní odklad byl pan FEDORO na místě kontroly dne 22.10.2017 v 08:15 hod. zajištěn dle ust. § 27 odst. 1 písm. d) zákona č. 273/2008 Sb. o Policii ČR (dále jen ZoP) a omezen tak na osobní svobodě. Ve smyslu ust. § 13 zák. č. 273/2008 Sb. ZoP byl poučen o právech a povinnostech před a během eskorty a poté byl v 08:45 hod. eskortován z ulice Veletržní Praha 7 na oddělení OPKPE Praha, ul. Kaplanova 2055/4, Praha 4 - Chodov, kde byla eskorta v 09:00 hod. ukončena. Během eskorty byly cizinci přiloženy pouta dle ust. § 54 písm. a) zák. č. 273/2008 Sb. ZoP.

Lustracemi v evidencích Policie ČR a Ministerstva vnitra ČR nebyly k cizinci zjištěny žádné další záznamy, které by ho opravňovaly k pobytu na území ČR. Byla provedena lustrace v evidencích Cizineckého informačního systému (dále jen CIS) a byla provedena rychlá odezva otisku prstů v systému AFIS⁴⁹ – kdy bylo zjištěno, že cizinec nemá záznam v tomto systému. Kontrolu cestovního dokladu nebylo možno provést, byl tedy důvod se domnívat, že cizinec na území pobývá neoprávněně a je tedy důvodné podezření, že cizinec nejméně ode dne 22.10.2017 pobýval na území ČR neoprávněně, a proto byl dne 22.10.2017 v 10:00 hod. zajištěn dle ust. § 27 odst. 2 zákona

---

⁴⁹AFIS – Automated Fingerprint Identification System, neboli ve volném překladu - automatický identifikační systém otisků prstů. Systém automatizovaného zpracování otisků prstů AFIS je elektronicky vedenou sbírkou obrazců papírných linií otisků prstů na území smluvních států EU. [internet online], dostupné z WWW: <www.httspolicie.cz/clanek/>.

č. 273/2008 Sb. ZoP z důvodu zahájení řízení o správním vyhoštění dle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bod 4 zákona č. 326/1999 Sb. o pobytu cizinců na území ČR.

S cizincem bylo dne 22.10.2017 zahájeno řízení o správním vyhoštění, kdy mu bylo za přítomnosti tlumočnicka do Ruského jazyka, předáno Rozhodnutí o zahájení správního řízení, kdy mu za porušení zákona o pobytu cizinců hrozí správní vyhoštění ze země EU až na 5 let. Tlumočnick byl ustanoven na náklady státu a také byla cizinci možnost přivolat si na své náklady právního zástupce, čehož nevyužil.

Poté byl s cizincem sepsán Protokol o výsledku účastníka řízení, kde se k celé věci mohl vyjádřit a odpovědět na položené otázky, což také učinil. Na základě těchto informací byl zaslán dotaz cestou mezinárodní policejní spolupráce přes Společná mezinárodní centra, jelikož cizinec uvedl, že vlastnil cestovní pas Ukrajiny s platným maďarským vízem. Toto bylo odpovědí z maďarské strany po několika hodinách potvrzeno.

7.2 Analýza případu

Běžnou policejní činností (kontrolou osob) bylo zjištěno, že osoba, která byla kontrolována, je cizinec, který je podezřelý, že není držitelem oprávnění k pobytu na území ČR. Také bylo zjištěné, že nevlastní cestovní doklad, dle kterého by bylo možno ověřit jeho totožnost a zjistit, zda se na území ČR nachází oprávněně, případně zda na něho není vydán Evropský zatýkáací rozkaz, který by vydal některý ze států EU.

Cizinec byl hlídkou policie zajištěn dle ust. § 27 odst. 1 písm. d) zákona č. 273/2008 Sb. ZoP a omezen tak na osobní svobodě. Na oddělení OPKPE vzniklo důvodné podezření, že cizince porušil ust. § 119 odst. 1 písm. b) bod 3,4 zákona č. 326/1999 Sb. o pobytu cizinců na území ČR, a proto byl zajištěn dle ust. § 27 odst. 2 zák. č. 273/2008 Sb. ZoP, jelikož dle evidencí Policie ČR ani Ministerstva vnitra ČR nebylo možno nalézt žádný záznam k identitě a povolení k pobytu.

Jelikož se zanedlouho potvrdilo tvrzení cizince, že vlastní platný cestovní doklad s platným vízem, byl cizinec dne 03.07.2017 v 23:50 hod. propuštěn z omezení osobní svobody. Toto bylo potvrzeno, cestou mezinárodní policejní spolupráce. Kdy byl ověřen jeho vstup na území schengenského prostoru, a to konkrétně v Maďarsku. Maďarská policie zaslala potvrzení, že cizinec vlastní platné maďarské vízum a také fotografii cizince. Odpovědi tohoto typu z různých členských zemí jsou značně rozdílné, některé země bez problémů spolupracují, jiné spolupracují s dosti velkým časovým odstupem

nebo neúplnými odpověďmi, což by se dle mezinárodních dohod nemělo stávat, ale bohužel se tak děje.

Za jednání byl cizinci uložen blokový příkaz pro porušení zákona č. 326/1999 Sb. o pobytu cizinců, kdy cizinec, je mimo povinností stanovených v jiných ustanoveních tohoto zákona povinen na požádání policie prokázat totožnost předložením cestovního dokladu, průkazu o povolení k pobytu nebo identifikačního průkazu vydaného Ministerstvem zahraničních věcí osobám požívajícím výsada imunit podle mezinárodního práva, a ve lhůtě stanovené policií doložit, že splňuje podmínky pobytu na území. Občan EU je povinen prokázat totožnost předložením cestovního dokladu nebo jiného dokladu prokazujícího jeho totožnost, včetně občanství některého z jiných členských států EU, anebo předložením průkazu o povolení k trvalému pobytu; rodinný příslušník občana EU, který sám není občanem EU, je povinen prokázat totožnost předložením cestovního dokladu, pobytové karty rodinného příslušníka občana EU nebo průkazu o povolení k pobytu pro cizince anebo průkazu o povolení k trvalému pobytu, nemá-li tento doklad nebo průkaz, může totožnost prokázat jiným dokladem, současně však musí prokázat, že je rodinným příslušníkem občana EU.⁵⁰

7.3 Osobní pohled

V tomto konkrétním případě se setkáváme se situací, kdy cizinec na území ČR přicestoval oprávněně, ale při pobytu na území se dopustil hned dvou přestupků proti zákonu č. 326/1999 Sb. o pobytu cizinců na území ČR a to:

- 1) do tří dnů neohlásil svůj pobyt na území a místo pobytu na území ČR, ověřeno z evidence
- 2) nebyl schopen prokázat hlídce policie při kontrole svoji totožnost a oprávněnost pobytu na území.

Policie ČR v tomto konkrétním případě byla nucena zaobírat se celým případem, a hlavně ověřením výpovědi cizince, a to jen z důvodu, že cizinec ztrátu pasu nenahlásil a věc nijak neřešil. Následná situace byla zjištěna až kontrolou policie, což dosti přitěžuje cizinci, protože je vidět, že neměl zájem si opatřit nový doklad. Tedy touto laxností

---

⁵⁰ČR. Zákon č. 326 z roku 1999 o pobytu cizinců na území ČR a změně dalších zákonů. § 103 písm. d). In *Sbírka zákonů ČR*, 1999, částka 106. Dostupné z WWW: <<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1999-326?text=120>>.

cizinců v přístupu k výše popsané situaci dosti zdržuje a zatěžuje celý policejní aparát, několik desítek policistů a dalších prostředků státu, kdy by mohli být využiti účelněji.

Policie z pohledu zákona 273/2008 Sb. o Policii ČR má několik možností zajištění cizince. Ust. § 27 dává každému policistovi pravomoc krátkodobě omezit na svobodě cizince. V takovém případě má policista bez zbytečného odkladu, maximálně však do 24 hodin, informovat orgán, který rozhoduje o ukončení pobytu cizince na území ČR nebo o jeho správním vyhoštění, jinak musí cizince propustit. Jakmile však policista příslušný orgán informuje podle ust. § 27 odst. 2 zákona o Policii ČR, počíná běžet prodloužená lhůta, která trvá až do doby, kdy nastanou překážky omezení osobní svobody. Toto omezení však nesmí přesáhnout lhůtu 48 hodin od prvotního omezení osobní svobody. Prodloužení lhůty na 48 hodin od omezení osobní svobody pak slouží k tomu, aby příslušný orgán mohl rozhodnout ve věci pobytového režimu.

Pokud jsou splněny zákonné podmínky pro zajištění cizince podle ust. § 124 nebo ust. § 129 zákona o pobytu cizinců, může příslušný orgán cizince zajistit podle tohoto zákona.

Cizinec je osobou pocházející z tzv. třetího státu, není občanem ČR ani EU, není ani občanem státu, který je vázán mezinárodní smlouvou o volném pobytu osob (Ukrajina již má povolen bezvízový pobyt na území EU, ale pouze za podmínky, že cizinec je držitel biometrického cestovního dokladu, doba oprávněného bezvízového pobytu činí nejdéle 90 dní během jakéhokoliv 180 denního období, kterým se rozumí období 180 dnů bezprostředně předcházející každému dni pobytu na území každého státu EU uplatňující schengenské *acquis* včetně Bulharska, Rumunska a Kypru (dále jen smluvní státy), a to v případě státních příslušníků Ukrajiny, kteří jsou držiteli biometrického cestovního dokladu. (Schengenský vízový kodex⁵¹) proto bezpodmínečně musí dodržovat podmínky pro vstup a pobyt na území těchto států, včetně ČR a být srozuměn, že za nedodržení těchto zákonných podmínek musí nést odpovědnost.

---

⁵¹EU. EUR-Lex. Europa EUR-Lex home : *Vízový kodex*, [online]. [2009-11-30]. Dostupné z WWW: <<https://eur-lex.europa.eu/summary/CS/jl0028>>.

8 Závěr

V této práci bylo poukázáno na rozsáhlost, složitost a důležitost problematiky pobytu cizinců. S postupem času je vidět, jak se počty cizinců na území zvyšují, a lze i předpokládat, že tento trend bude i nadále pokračovat, i když v současnosti, kdy se po celém světě rozšířil smrtelný virus COVID-19 bude jistě „zajímavé“ sledovat, jak na tuto nastalou situaci zareaguje zákonodárce z pohledu povolení vstupu cizinců na území ČR nebo EU.

Zákonodárce by měl zapracovat na přehlednější novelizaci zákona o pobytu cizinců, kterou by měl tuto problematiku zjednodušit a tím i zpřehlednit. Jelikož v rámci schengenského prostoru byly odstraněny kontroly na vnitřních hranicích jednotlivých států, stává se kontrola cizinců na území důležitou součástí práce nejenom cizinecké policie. Jednoznačně jsou tedy kladeny důležité podmínky k ověření legálnosti vstupu a pobytu cizinců na území, a je tedy zapotřebí zpřehlednění celé problematiky jak pro laickou veřejnost, tak pro správní orgány. Kontrola cizinců a případné sankcionování má tedy nezastupitelnou úlohu ve správném fungování celého systému vstupu a pobytu cizinců. Samotné sankcionování nemá pouze represivní charakter, ale hlavně působí preventivně, do budoucna, jelikož se tímto zvyšuje povědomí o povinnostech cizinců, které musí v rámci platné legislativy dodržovat. Správní řízení má nezastupitelnou roli v represivních opatřeních, jelikož postihuje cizince, kteří nerespektují zákonem stanovené podmínky pobytu a jsou tedy nejdůležitějším nástrojem státu v tomto boji s nelegálními pobývajícími cizinci.

Provedenou analýzou správního řízení bylo zjištěno, že je v souladu s dalšími českými právními normami platnými ke dni sepsání této práce. Také bylo zjištěno, že řízení o správním vyhoštění, případně povinnost opustit území se dosti dynamicky vyvíjí, a to v konceptu často přijímaných změn, kterými je ČR vázána v rámci mezinárodních smluv a nařízení EU.

V této bakalářské práci je zakomponován generalizovaný pohled na nelegální migraci a je zde přehledně analyzováno správní řízení s cizinci jako takové. Práce poskytuje ucelený a zjednodušený pohled na správní vyhoštění cizinců z území ČR a jsou zde vyčleněny nejdůležitější jeho části. Také je zde popsán ucelený pohled na toto řízení, které může sloužit jako „odrazový můstek“ pro další „rozšířené“ poznávání celého řízení.

V práci bylo rozebráno řízení o správním vyhoštění s cizinci, kdy za využití praktických zkušeností těchto řízení, by mohlo být navrženo několik změn. Tyto změny v rámci právního zřízení ČR, potažmo EU nejsou lehce realizovatelné, ale každopádně by bylo dobré poukázat na případnou možnost zrušení dvouinstančního odvolacího řízení, což by jistě vedlo do velké míry k hlubokému zásahu do Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a do zákona o pobytu cizinců. S tím, že by v těchto legislativních změnách zákona o pobytu cizinců měla být zakotvena i procesní část správního řízení v souvislosti s vyhoštěním cizinců z území společně s možnými opravnými prostředky, které by v tomto rozšířeném zákoně musely být jasně vymezeny. Touto novelizací a úpravou by odpadla zátěž na civilní správní soudnictví, které se těmito kauzami zabývá. V konkrétních případech by bylo možné podávat pouze odvolání proti rozhodnutí orgánu v I. stupni, kdy by nadřízený odvolací orgán, tedy Ředitelství služby cizinecké policie, mělo v jednotlivých řízeních konečné a rozhodující slovo. V souvislosti s tím, by byly jasně vymezené lhůty pro projednání těchto odvolání a zároveň by případné odvolání cizince nemělo odkladný účinek na výkon rozhodnutí správního orgánu I. stupně. V kontextu nynějšího řízení se zdá toto navrhované řešení jako radikální a z dnešního pohledu, asi jako nedemokratické potlačování práv jednotlivých cizinců. Ale, dle čím dál častějšího názoru, pokud se cizinec na území smluvních států EU nachází nelegálně, není možné mu tento pobyt na základě procesních postupů prodlužovat, případně legalizovat. V běžné praxi, dochází velmi často k jevu, kdy vydáním Rozhodnutí o správním vyhoštění se zahajuje jakési „nekonečné“ odvolací řízení, při kterém se opětovně přezkoumávají důvody vydaného Rozhodnutí o správním vyhoštění, a zda existují nějaké závažné důvody, pro které by nemohl být cizinec vyhoštěn. Což z kontextu shora uvedeného celé řízení prodlužuje a komplikuje.

Také z běžné praxe je známo, že samotný stát se na jedné straně pokouší o jakési „odsunutí“ nelegálně pobývajících cizinců z území, ale na druhou stranu podporuje ze státního rozpočtu neziskové organizace, a které jsou paradoxně těmto nelegálním cizincům nemalou měrou nápomocny v průběhu řízení o správním vyhoštění!

V samotné části práce jsou také rozloženy a popsány jednotlivé kategorie zajištění cizince, které jsou nezbytnou součástí řízení o správním vyhoštění s cizinci a jsou jedním z možných akceptovatelných legislativně oprávnění státu proti nelegálně pobývajícím cizincům. Zde byly generalizovány jednotlivé možné instituty tohoto oprávnění.

Seznam použitých zdrojů

Literární zdroje

1. BANDŽAK, J., *Správní právo procesní. Obecná část*, 1. vydání, Praha : Univerzita J. A. Komenského, 2011. 288 s. EAN 9788074520211.
2. ČIŽINSKÝ, P. *Cizinecké právo: práva a povinnosti cizinců a jejich rodinných příslušníků při vstupu a pobytu na území ČR, jejich zaměstnávání a podnikání, zdravotní pojištění a sociální zabezpečení, řízení a provozování vozidla, přístup ke vzdělání a studiu, rodinné soužití s cizinci, mezinárodní ochrana/azyl, státní občanství*. Praha : Linde, 2012. 373 s. ISBN 978-80-7201-887-1.
3. ČESKÝ STATISTICKÝ ÚŘAD. *Cizinci v České republice*. Zpracoval odbor statistiky trhu práce a rovných příležitostí. Praha : ČSÚ, © 2019. 232 s, Kód publikace 290027-19.
4. DALIBOR, J., POŘÍZEK, P., *Návratová směrnice: vyhoštění, zajištění a soudní přezkum*. In *Kancelář veřejného ochránce práv. Sborník z vědeckého semináře 20.10.2011*. © Praha : Wolters Kluwer ČR, s. 329. ISBN 978-80-7357-061-3.
5. HŘEBÍKOVÁ, I., KURŽEJA, J., *Správní řízení na úseku pobytu cizinců*, Praha: Policejní akademie ČR, 2006. 193 s, ISBN 80-7251-227-7.
6. HRABÁK, J., *Správní řád s výkladovými poznámkami*. Praha :Wolters Kluwer ČR, 2018. 484 s. ISBN 978-80-7598-135-6
7. HORZINKOVÁ, E., NOVOTNÝ, V. *Správní právo procesní. 5. aktualizované a doplněné vydání*. Praha : Leges, 2015. 392 s. Student (Leges). ISBN 978-80-7502-071-0.
8. JELÍNEK, J. a kol.: *Trestní řád s poznámkami a judikaturou*, 1. vydání. Praha : Leges, 2009. 1216 s. ISBN 978-80-87212-22-6.
9. ONDRUŠ, R., KEJVAL, J. *Průvodce cizineckým řízením se vzory procesních postupů správních úřadů a účastníků řízení*. Praha : Linde, 2005. 360 s. ISBN 80-7201-516-8 .
10. VEDRAL, J., *Správní řád - komentář*, Praha : Bova Polygon, 2006. 1042s. ISBN 80-7273-134-3.

Elektronické zdroje

1. ČR. Ministerstvo vnitra ČR : *Ministerstvo vnitra ČR* [online]. MV ČR, © 2019, [cit. 2020-01-18]. *Osoby pocházející z tzv. třetích zemí jsou občani třetích zemí, které nejsou členem Evropské unie a nejsou zároveň občany Islandu, Lichtenštejnska, Norska a Švýcarska*. Dostupné z WWW: <<https://www.mvcr.cz/clanek/kdo-je-obcan-treti-zeme.aspx>>.
2. EU. Rada evropské unie. Přípravné orgány : *Pracovní skupina na vysoké úrovni pro azyl a migraci* [online]. [poslední aktualizace 2018-06-07]. Dostupné z WWW:<<https://www.consilium.europa.eu/cs/council-eu/preparatory-bodies/high-level-working-group-asylum-migration/>>.
3. EU. Rada evropské unie. Přípravné orgány : *Pracovní skupina pro hranice* [online]. [poslední aktualizace 2017-11-09]. Dostupné z WWW: <<https://www.consilium.europa.eu/cs/council-eu/preparatory-bodies/working-party-frontiers/>>.
4. EU. FRONTEX : *Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž* [online], FRONTEX. © 2019. FRONTEX [cit.2020-01-19]. Dostupné z WWW: <<https://frontex.europa.eu/language/cs/>>.
5. EU. Evropský parlament : *Systém falešných a pravých dokladů online (FADO)* : Evroparlament [online]. [Poslední aktualizace 2020-02-14]. Dostupné z WWW: <https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2020-0038_CS.html>.
6. EU. EUR-Lex. Europa EUR-Lex home :*Schengenský hraniční kodex* [online]. [Poslední aktualizace 2014-03-14]. Dostupné z WWW: <<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=LEGISSUM:114514>>.
7. ČR. Ministerstvo vnitra ČR : *Čtvrtletní zpráva o migraci IV - 2019* [online]. © MV ČR 2019, [cit. 2020-01-27]. Dostupné z WWW: <<https://www.mvcr.cz/clanek/kdo-je-obcan-treti-zeme.aspx>>.
8. EU. EUR-Lex. Europa EUR-Lex home. Úřední věstník EU : *Schengenský hraniční kodex* [online]. [Poslední aktualizace 2014-03-14]. Dostupné z WWW:<<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=CELEX%3A32008L0115>>.
9. EU. EUR-Lex. Europa EUR-Lex home. Úřední věstník EU : Nařízení Evropského parlamentu a rady č. 604/2013 ze dne 26. června 2013. Článek 28, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí

země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém členských států, [online]. [2013-06-29]. Dostupné z WWW: <<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=CELEX%3A32013R0604>>.

10. EU. EUR-Lex. Europa EUR-Lex home : *Vízový kodex*, [online]. [2009-11-30]. Dostupné z WWW: <<https://eur-lex.europa.eu/summary/CS/jl0028>>.

Legislativní dokumenty

1. ČR. Zákon č. 326 z roku 1999 o pobytu cizinců na území ČR a změně dalších zákonů In *Sbírka zákonů ČR*, 1999, částka 106, s. 7429. Dostupné z WWW: <<https://www.psp.cz/sqw/sbirka.sqw?cz=326&r=1999>>.
2. ČR. Zákon č. 500 ze dne 24.6.2004 správní řád a změně dalších zákonů. § 25 odst. 1. In *Sbírka zákonů ČR*, 2004, částka 174. Dostupné z WWW: <<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2004-500>>.
3. ČR. Zákon č. 273 z roku 2008 o Policii ČR a změně dalších zákonů. § 27. In *Sbírka zákonů ČR*, 2008, částka 91. Dostupné z WWW: <<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1999-326?text=120>>.
4. ČR. Zákon č. 150 ze dne 21.3.2002 soudní řád správní a změně dalších zákonů. § 65 odst. 1. In *Sbírka zákonů ČR*, 2002, částka 61. Dostupné z WWW :<<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2002-150?text=%C2%A7%2065>>.
5. ČR. Zákon č. 186 z roku 2013 o státním občanství ČR a změně dalších zákonů (zákon o státním občanství. In *Sbírka zákonů České republiky*, 2013, částka 77, s. 1775. Dostupné z WWW: <<https://www.psp.cz/sqw/sbirka.sqw?cz=186&r=2013>>.
6. ČSFR. *Sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí č. 209 o sjednání Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a Protokolů na tuto Úmluvu navazujících. čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a svobod, ve znění protokolů č. 3, 5 a 8, sjednaná dne 4. listopadu 1950.* 15.5.1992. Dostupné z WWW: <<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1992-209>>.
7. ČR. Vyhláška č.68 z dne 4.3.2019, kterou se mění vyhláška č. 328 z roku 2015, kterou se provádí zákon o azylu a zákon o dočasné ochraně cizinců. In *Sbírka zákonů ČR*, 2019, částka 28. Dostupné z WWW: <https://www.epravo.cz/_dataPublic/sbirky/2019/sb0028-2019.pdf>.

8. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18.4.2013, Č.j.: 5 As 73/2011 - 146, 2011, Dostupné z WWW: <<https://iudictum.cz/356/5-as-73-2011-146>>.
9. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28.3.2012, Č.j.: 3 As 30/2011 - 57, 2012, Dostupné z WWW: <<https://iudictum.cz/356/5-as-73-2011-146>>.
10. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28.3.2012, Č.j.: 7 As 107/2012 - 140, 2012, Dostupné z WWW: <<https://iudictum.cz/356/5-as-73-2011-146>>.

Ostatní zdroje

1. AFIS – Automated Fingerprint Identification System, neboli ve volném překladu - automatický identifikační systém otisků prstů. Systém automatizovaného zpracování otisků prstů AFIS je elektronicky vedenou sbírkou obrazců papírných linií otisků prstů na území smluvních států EU. [internet online], dostupné z WWW: <www.policie.cz/clanek/>.

Seznam příloh:

Příloha č. I. Anonymizovaný příklad Rozhodnutí o správním vyhoštění.

Praktická ukázka vydaného Rozhodnutí o právním vyhoštění. Veškerá jména, data a místa byla anonymizována.

JID: PCR11223344556677

Pomáhat a chránit

POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY

KRAJSKÉ ŘEDITELSTVÍ POLICIE HL. M. PRAHY
Odbor cizinecké policie
Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort

Č.j.: KRPA-12345-17/ČJ-2000-000022-SV

Praha 05. února 2000

Počet listů: 8

AFIS: 11223344556677

Účastník řízení:

Jméno a příjmení:

Vasyl FEDORO

Datum a místo narození:

01.10.1990, Ukrajina, Tidina

Trvalé bydliště:

Ukrajina, Zakarpatska obl., Irašavskiy raj., Tidina 2

Státní občanství:

UKR

R o z h o d n u t í

Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy, Odbor cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort jako orgán příslušný podle ust. § 164 odst. 1 písm. i) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl takto:

podle ust. **§ 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona č. 326/1999 Sb.**, o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, se účastníku řízení panu:

Jméno a příjmení:

Vasyl FEDORO

Datum a místo narození:

01.10.1990, Ukrajina, Tidina

Pohlaví:

muž

Rodné číslo:

nepřiděleno

Trvalé bydliště:

Ukrajina, Zakarpatska obl., Irašavskiy raj., Tidina 2

Pobyt v ČR:

nemá

Cestovní doklady:

AB123654

Státní občanství:

UKR

(dále jen jako „cizinec nebo účastník řízení“)

ukládá **správní vyhoštění** a stanoví se doba, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie v délce **18ti (osmnácti) měsíců**.

Počátek doby, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, se stanoví v souladu s ust. § 118 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., od okamžiku, kdy cizinec pozbude oprávnění k pobytu na území České republiky.

Současně se podle ust. § 118 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb. stanoví doba k vycestování z území České republiky do **15ti (patnácti) dnů** od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

Podle ust. § 120a odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb. se na účastníka řízení nevztahují důvody znemožňující vycestování podle ust. § 179 zákona č. 326/1999 Sb.

O d ů v o d n ě n í

I.

V rámci správního řízení, které s Vámi bylo zahájeno podle ust. § 46 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. bylo zjištěno, že dne 05.02.2000 v 10:40 hod hlídka Oddělení kontroly pobytu, pátrání a eskort (dále jen OPKPE) prováděla pobytovou kontrolu v ulici Nová, Praha 3, kde je hlídkám znám zvýšený výskyt osob ukrajinské národnosti. Zde hlídky kontrolovaly cizince, který předložil cestovní pas, dle kterého byl ztotožněn jako, pan: Vasyl FEDORO, nar. 01.10.1990, st. přísl. UKR, doklad: AB123654, kdy tento se prokázal cestovním biometrickým dokladem Ukrajiny. V cestovním pase neměl vylepeny žádné víza, jen zde měl otištěno několik vstupních a výstupních razítek do / z schengenského prostoru. Poslední datum vstupu na území schengenského prostoru bylo dne 10.11.1999 na území Maďarska. Dle odečtu dnů oprávněných pobývat na území ČR na jeho biometrický doklad bylo zjištěno, že se cizinec na území ČR nachází již 5 dní nelegálně.

Vzhledem k důvodnému podezření, že se cizinec na území ČR nachází nelegálně, byl dne 05.02.2000 ve 13:45 hod Z A J I Š T Ě N v souladu s ust. § 27/1 d) z. č. 273/2008 Sb. U cizince byla provedena prohlídka osoby v souladu s ust. § 35 odst. 2 písm. a) z. č. 273/2008 Sb., s negativním výsledkem na zbraň. Cizinci byly nasazeny pouta v souladu s ust. § 54 písm. a) z. č. 273/2008 Sb. a rovněž byla započata eskorta z ulice Nová, Praha 3 na OPKPE ul. Kaplanova 4, Praha 4. Eskortu byla na OPKPE ukončena dne 05.02.2000 ve 11:05 hod.

Na OPKPE byla provedena fotodokumentace a sejmuty kontrolní otisky prstů. Cizinec nežadá vyrozumění zastupitelského úřadu své země.

Nebyly užity donucovací prostředky než shora uvedené, nevznikla újma na zdraví, životě a nevznikla škoda na majetku.

Jelikož vzniklo podezření, že cizinec pobývá na území ČR neoprávněně, byl dne 05.02.2000 v 14:50 hod. zajištěn dle ust. § 27 odst. 2 zák. č. 273/2008 Sb. o policii ČR z důvodu zahájení řízení ve věci správního vyhoštění z území smluvních států dle ust. § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 z. č. 326/1999 Sb. o pobytu na území ČR.

Správním orgánem bylo zjištěno, že na území smluvních států pobývá od 31.1.2000 do 05.02.2000 (5 dnů) bez víza nebo oprávnění k pobytu a tímto svým pobytem porušuje právní předpis.

II.

V rámci správního řízení, které bylo zahájeno podle ust. § 46 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. správní řád (dále jen „z. č. 500/2004 Sb.“) byl s Vámi dne 05.02.2000 sepsán protokol o výsledku účastníka správního řízení, ve kterém jste uvedl, že žádáte v řízení vedeném pod Č.j.: KRPA-12345/ČJ-2000-000022-SV tlumočnicka a souhlasíte s tím, aby Vám paní Jana Hrubá tlumočila do ruského jazyka a zpět. Uvedl jste, že ruský jazyk plně ovládáte slovem i písmem a také jste uvedl, že nežadáte v řízení vedeném pod Č.j.: KRPA-12345/ČJ-2000-000022-SV přítomnost právního zástupce.

V protokolu vedeném pod Č.j.: KRPA-12345-13/ČJ-2000-000022-SV jste odpověděl na položené otázky a ke všem kladným otázkám jste se vyjádřil.

III.

Správním orgánem bylo zjištěno, že na území smluvních států pobýváte v posledním 180ti denním období od 10.11.1999 do 05.02.2000 (95 dnů). Tedy jste překročil délku povoleného pobytu v období od 31.01.2000 do 05.02.2000 (5 dnů) aniž byste k tomu byl oprávněn.

Správní orgán při svém rozhodování posuzoval otázku, zda nenaplníte podmínky, které by Vás opravňovaly pobývat na území ČR bez víza. Na území ČR můžete pobývat přechodně bez víza, stanoví-li tak přímo použitelný právní předpis Evropských společenství a není-li v souladu s tímto předpisem, mezinárodní smlouvou, nebo nařízením vlády stanoveno jinak. Tímto předpisem je v daném případě Nařízení Evropského společenství (ES) č. 539/2001, v návaznosti na Nařízení rady (ES) č. 1244/2009 ze dne 30. listopadu 2009, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni. Doba oprávněného bezvízového pobytu činí nejdéle 3 měsíce během šestiměsíčního období následující po prvním vstupu na území každého státu Evropské unie uplatňující schengenské *acquis* včetně Bulharska, Rumunska a Kypru (dále jen smluvní státy), a to v případě státních příslušníků Ukrajiny, kteří jsou držiteli biometrického cestovního dokladu.

Jak vyplývá z protokolu o výsledku účastníka správního řízení ze dne 05.02.2000, i z cestovního pasu Ukrajiny č. AB123456, na území smluvních států, resp. ČR, jste pobýval po uplynutí doby povoleného pobytu, tedy zcela jednoznačně v rozporu z výše uvedeným.

IV.

Podklady pro vydání tohoto rozhodnutí tvoří výsledky šetření v evidencích Policie ČR a Ministerstva vnitra ČR, výsledek AFIS, úřední záznam hlídky OPKPE Praha vedený pod Č.j.: KRPA-12345-1/ČJ-2000-000022, závazné stanovisko Ministerstva vnitra, Odbor azylové a migrační politiky (dále jen OAMP) pod ev. č. ZS54321 ze dne 05.02.2000, protokol o výsledku účastníka správního řízení ze dne 05.02.2000, vedený pod Č.j.: KRPA-12345-13/ČJ-2000-000022-SV, cestovní pas Ukrajiny č. AB123456 a další části spisového materiálu vedeného pod Č.j.: KRPA-12345/ČJ-2000-000022-SV.

V.

Správní orgán při vydání rozhodnutí vycházel z náležitě zjištěného skutečného stavu věci, který je doložen potřebnými důkazy (výsledky šetření v evidencích Policie ČR a Ministerstva vnitra ČR, výsledek AFIS, úřední záznam o zajištění cizince, závazné stanovisko Ministerstva vnitra OAMP pod ev. č. ZS54321 ze dne 05.02.2000, protokol o výsledku účastníka správního řízení).

Při posuzování nevyhnutelnosti přijatého opatření bylo přihlédnuto i k celkové situaci výkonu cizinecké problematiky v daném teritoriu, přičemž byl správní orgán veden i ust. § 2 a § 3 zákona č. 500/2004 Sb. Je v obecném zájmu, aby platné právní předpisy byly dodržovány, a aby se na území ČR zdržovali pouze cizinci, kteří tyto normy dodržují.

Posouzením všech zjištěných skutečností dospěl správní orgán k závěru, že nashromážděnými podkladovými materiály a Vaším vyjádřením je jednoznačně prokázán důvod pro vydání Rozhodnutí o správním vyhoštění podle **§ 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona č. 326/1999 Sb. o pobytu cizinců.**

Podle **ustanovení § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona č. 326/1999 Sb.** „Policie vydá Rozhodnutí o správním vyhoštění cizinci, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie a zařadí cizince do informačního systému smluvních států, **až na 3 roky, pobývá-li cizinec na území bez víza**, nebo bez platného oprávnění k pobytu, **ač k tomu není oprávněn.**

„Toto ustanovení jste naplnil tím, že jste v předchozím 180 denním období od 10.11.1999 do 05.02.2000 (95 dnů) překročil délku povoleného pobytu v období od 31.01.2000 do 05.02.2000 (5 dnů), kdy jste byl zajištěn, a pobýval jste na území smluvních států schengenského prostoru a to po vyčerpání bezvízové doby pobytu 3 měsíců během šestiměsíčního období následující po prvním vstupu na území každého státu Evropské unie“.

VI.

Správní orgán ve smyslu ust. § 119a odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb., posoudil přiměřenost dopadů tohoto rozhodnutí do Vašeho soukromého a rodinného života, kdy po posouzení okolností případu dospěl k závěru, že tímto Rozhodnutím dojde k přiměřenému zásahu do Vašeho soukromého a rodinného života. Rozhodnutí o správním vyhoštění je vždy zásahem do Vašeho soukromého života a života blízkých, ale dopad není vzhledem k Vašemu protiprávnímu jednání nepřiměřený.

V protokolu o výslechu účastníka správního řízení ze dne 05.02.2000 jste uvedl, že na území ČR nesdílíte společnou domácnost s občanem Evropské unie a ani s občanem ČR. Dle Vašich slov se na území ČR nezdržuje nikdo Vám blízký. Na území se také nezdržuje osoba, vůči které byste měl vyživovací povinnost nebo jí měl v péči. Uvedl jste, že rodinu, kterou tvoří přinejmenším rodiče a širší příbuzenstvo, máte na Ukrajině a tam jste také bydlel před příjezdem do ČR. Na území ČR máte pouze vzdálené příbuzné, se kterými, jak jste uvedl, nejste v kontaktu. V průběhu řízení jste neuvedl žádnou osobu, vůči které by bylo ukončení Vašeho pobytu nepřiměřeným zásahem do soukromého nebo rodinného života.

Ve výslechu jste uvedl, že se na území ČR nenachází žádný Váš rodinný příslušník nebo osoba Vám blízká.

Nadto jste uvedl, že z území ČR vycestujete dobrovolně, peníze na vycestování máte a jste si vědom svého provinění. V protokolu jste uvedl, že jste se na území ČR zdržel, protože že jste si špatně spočítal dny oprávněného pobytu. Na území ČR jste přicestoval, jak jste uvedl, jako turista, tak jste si musel být vědom toho, že z území ČR budete muset po uplynutí oprávněného pobytu vycestovat. Dále jste se přiznal, že jste nijak svůj pobyt ani povolení k pobytu neřešil. Přiznal jste se, že se zde zdržujete neoprávněně a víte o tom. Vycestujete dobrovolně, že jste chtěl stejně vycestovat už zítra, že Vám jede autobus. Navíc nejste schopen prokázat oprávněnost vstupu a pobytu na území ČR, např. jízdenkou.

Nadto nemáte registrovanou adresu pobytu na území ČR, což je také jedna z povinností cizince a na tomto je také patrné, že cizinec, který nedodržuje povinnosti stanovené zákonem je nebude dodržovat ani v budoucnu.

Z výše uvedených důvodů se správní orgán přiklonil k názoru, že Rozhodnutím o správním vyhoštění z území členských států Evropské unie nebudou nepřiměřeně zasaženy Vaše soukromé a rodinné vazby. Ze spisového materiálu nebyly zjištěny takové rodinné, soukromé, kulturní či sociální vazby k území ČR, které by mohly být Rozhodnutím o správním vyhoštění nepřiměřeně zasaženy. Z obsahu spisového materiálu vyplývá, že jste nepřerušil své vazby ke své domovské zemi, neboť na Ukrajině žije Vaše rodina. Vy sám jste neuvedl žádnou trvalou překážku nebo důvod, který by Vám bránil ve vycestování z ČR a jak jste uvedl, vycestujete dobrovolně do domovského státu. Uvedl jste, že máte peníze potřebné k vycestování.

VII.

V rámci posuzování přiměřenost dopadů rozhodnutí správní orgán nepřehlédl dikci ust. § 174a odstavce 1 zákona č. 326/1999 Sb., dle které je povinen zohlednit zejména

- 1.) závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince,
- 2.) délku pobytu cizince na území,
- 3.) jeho věk,
- 4.) zdravotní stav,
- 5.) povahu a pevnost rodinných vztahů,
- 6.) ekonomické poměry,
- 7.) společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště.

Ad.1) Správní orgán přihlédl k závažnosti Vašeho protiprávního jednání, kdy jste pobýval na území schengenského prostoru neoprávněně od 31.01.2000 do 05.02.2000 (5 dnů), po vyčerpání bezvízové doby pobytu 3 měsíců během šestiměsíčního období následující po prvním vstupu na území každého státu Evropské unie. Na území jste pobýval oprávněně jako držitel biometrického cestovního pasu UKR. Doba oprávněného pobytu k délce nelegálního pobytu představuje sice krátkou, ale za této situace správní orgán může konstatovat, že když cizinec poruší základní povinnost cizince obsažené v ust. § 103 písm. n) zákona č. 326/1999 Sb., a to pobývat na území na základě platného cestovního dokladu a víza nebo oprávnění k pobytu, že rozhodnutí není nepřiměřené. Správní orgán posuzoval přiměřenost dopadů Rozhodnutí o správním vyhoštění ve smyslu ust. § 174a odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., kdy však v průběhu správního řízení nebyly zjištěny takové skutečnosti, které by mohly být Rozhodnutím o správním vyhoštění nepřiměřeně zasaženy ve smyslu citovaného ustanovení. Správní orgán je po zhodnocení zjištěných skutečností toho názoru, že Rozhodnutí o správním vyhoštění je k povaze protiprávního jednání cizince zcela přiměřené a souladu se zákonem.

Ad. 2) Cizinec uvedl, že na území pobývá neoprávněně, vědomě. Cizinec má být srozuměn, že jako občan 3. státu může na území schengenského prostoru pobývat pouze na základě povolení k pobytu nebo víza, které je omezeno časovým intervalem.

Výše uvedené poukazuje na to, jak cizinec hodlá respektovat zákony hostitelské země. Také nemá nahlášenou adresu pobytu dle povinností cizince, jak bylo řečeno výše, který vyplývají ze zákona o pobytu cizinců na území ČR. Toto jeho chování také napovídá o tom, že zákony ČR v budoucnu nehodlá dále dodržovat.

Ad. 3,4) Cizinec není ve věku seniora, jeho zdravotní stav je dobrý, jak uvedl do protokolu, nenavštěvuje žádného lékaře. Uvedl, že neužívá pravidelně léky. Cizinec nevlastní zdravotní pojištění, což je další porušení zákona o pobytu cizinců. Cizinec je svéprávnou, plnoletou osobou, schopnou si zařídit věci kolem sebe, je zdravotně způsobilý a v protokolu uvedl, že je chopen výslechu.

Ad. 5) K povaze a pevnosti rodinných vztahů správní orgán uvádí, že na území ČR nemá žádnou osobu blízkou, ani nikoho z rodiny, a navíc celá jeho rodina se nachází na Ukrajině. Je dospělou osobou a může si, jak již bylo řečeno, své věci obstarat sám, není na nikom závislý a ani v ČR na něm není nikdo závislý. Na území ČR sice má vzdálenou rodinu, ale s touto není v kontaktu.

Správní orgán se také domnívá, že zpětné začlenění do života na Ukrajině, tedy rodné vlasti, nebude problém. Dle názoru správního orgánu tedy neexistuje nepřekonatelná překážka k dalšímu rodinnému a soukromému životu v domovské zemi. Účastník řízení jistě má možnost zpětného začlenění se ve své vlasti, jelikož skoro celou délku svého života pobýval na Ukrajině. Jak bylo uvedeno, cizinec na území Ukrajiny má rodinu, se kterou je v kontaktu a kde také bydlel před příjezdem do ČR.

Cizinec uvedl, že se stejně chtěl zítra, tj. 06.02.2000, vrátit zpět na Ukrajinu. Dle Závazného stanoviska Ministerstva vnitra č. ZS54321 ze dne 05.02.2000 může vycestovat. Správní orgán také uvádí, že cizinec se nemusí vrátit do své domovské země, když nebude chtít, ale může odcestovat do jiné země, ve které bude mít oprávněn pobyt.

Ad. 6) Finanční prostředky k pobytu a vycestování má, proto o ekonomických aspektech nemůže být řeč. Taktéž bylo přihlédnuto ke skutečnosti, že není držitelem platného oprávnění k pobytu, tedy jako fyzická osoba nemá možnost na území ČR oprávněně vykonávat pracovní činnost či provozovat dani podléhající činnost, tudíž o ekonomickém aspektu, který by ho vázal k území ČR, také nemůže být hovořeno.

Ad. 7) Z výsledku účastníka řízení vyplynulo, že nenavázal společenské a kulturní vazby na území ČR. Je stále občanem Ukrajiny, kdy tato země je jeho vlastní, jak bylo řečeno výše, a tedy jeho zpětné začlenění do společnosti - i za pomoci rodiny, v domovském státě tím jistě bude ulehčeno. Za dobu pobytu nebyl schopen se plně integrovat, jelikož se ani nenaučil českému jazyku.

Jak bylo nastíněno výše, otázka možnosti Vašeho vycestování byla posuzována a bylo shledáno, že Vaše vycestování je možné. K tomuto správní orgán uvádí, že otázku možnosti Vašeho vycestování posuzoval, kdy byla Ministerstvu vnitra ČR, Odboru azylové a migrační politiky zaslána žádost o závazné stanovisko k otázce existence důvodů znemožňujících Vaše vycestování a závazným stanoviskem **ev. č. ZS54321 ze dne 05.02.2000** bylo konstatováno, že Vaše vycestování do země původu **je možné**.

Pokud se týká rozsahu ekonomických, sociálních a kulturních vazeb na ČR, výslovně jste uvedl, že na území ČR nemáte žádné kulturní nebo sociální vazby.

Správní orgán dále uvádí, že na území ČR se nenachází osoba, vůči níž byste měl vyživovací povinnost, nebo ji měl v péči. Neuvedl jste žádnou osobu, se kterou byste na území ČR žil ve společné domácnosti a správní orgán poukazuje na to, že jste dospělou osobou, která se žije sama. Z tohoto vyplývá, že nejste nikterak závislý a ani jste na to nepoukázal v protokolu o výsledku účastníka řízení, ba dokonce jste uvedl, že vycestovat na Ukrajinu chcete.

Jako polehčující okolnosti správní orgán vnímá to, že jste se správním orgánem spolupracoval, i když Vaše chování vůči správnímu orgánu nebylo v rámci slušného chování a při projednávání jste se choval povýšeně a arogantně. Jedná se o Vaše první porušení zákona o pobytu cizinců proto správní orgán přistoupit k určení opatření spočívající v zákazu pobytu na území smluvních států EU ve střední hranici zákonem stanovené doby. Na druhou stranu nelze přehlédnout neoprávněný pobyt, kdy jste pobýval na území schengenských států neoprávněně v době 31.01.2000 do 05.02.2000 (5 dnů) a nenahlásil jste si místo pobytu. Toto je nutné vnímat jako porušování povinnosti plynoucí z ust. § 103 písm. n) zák. č. 326/1999 Sb. Současně Vaše protiprávní jednání spočívající v neoprávněném pobytu na území ČR bylo odhaleno až kontrolní činností

policejní hlídky. Správní orgán se domnívá, že tato doba je adekvátní s ohledem na závažnost jednání, kterého jste se svým neoprávněným pobytem na území ČR dopustil.

Pokud tedy správní orgán poměřuje na jedné straně Vaše vazby k ČR a na straně druhé veřejný zájem na Vašem vyhoštění odpovídající závažnosti protiprávního jednání, spočívajícího ve skutečnosti, že jste hodnověrným způsobem neprokázal, že na území smluvních států pobýváte po dobu, po kterou jste na tomto území oprávněn pobývat přechodně bez víza nebo na krátkodobé vízum, dochází správní orgán k závěru, že správní vyhoštění spojené s dobou, po kterou Vám nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie po dobu 18ti měsíců, není nepřiměřeným zásahem do Vašeho práva na soukromý a rodinný život ve smyslu ust. § 119a odst. 2 zákon č. 326/1999 Sb., správní orgán musí konstatovat, že zásah do tohoto práva, které je zapříčiněno Rozhodnutím o správním vyhoštění, je na základě zákona v jeho mezích, ve veřejném zájmu a při respektování principu proporcionality. Jedná se tudíž o zásah ústavním pořádkem aprobovaný.

VIII.

Závěrem je možno konstatovat, že Rozhodnutí o správním vyhoštění je přiměřeným zásahem do soukromého a rodinného života tehdy, je-li takovým rozhodnutím dosaženo spravedlivé rovnováhy mezi zájmem státu na ochraně veřejného pořádku či veřejného zdraví na straně jedné a zájem cizince na ochraně soukromého a rodinného života na straně druhé. Při zvážení všech uvedených skutečností proto správní orgán dospěl k závěru, že Rozhodnutí o správním vyhoštění neznamená nepřiměřený zásah do práv na soukromí a rodinný život cizince.

Do doby, po kterou nelze umožnit cizinci vstup na území členských států Evropské unie nebo občanovi Evropské unie anebo jeho rodinnému příslušníkovi umožnit vstup na území se v souladu s ust. § 118 odst. 4 z. č. 326/1999 Sb. nezapočítává doba, po kterou není Rozhodnutí o správním vyhoštění vykonatelné.

Doba, po kterou cizinci nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie byla stanovena ve spodní hranici zákonem stanovené sazby, a to na **18 (osmnácti) měsíců**, kdy bylo přihlédnuto ke všem okolnostem případu.

Doba k vycestování **15 dnů** byla stanovena s ohledem na skutečnosti, že máte platný cestovní doklad, ale máte dostatek finančních prostředků k návratu do domovského státu a uvedl jste, že vycestujete dobrovolně. Doba byla stanovena tak, aby byla dostatečná k vyřízení veškerých náležitostí spojených s vycestováním z území ČR, včetně obstarání cestovního lístku k vycestování z území ČR.

IX.

Počátek běhu doby, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území, se stanoví v souladu s ust. § 118 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., dle kterého je správní orgán povinen mimo jiné stanovit dobu, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, tzn., že musí určit počátek i konec této doby.

Počátek běhu této doby je stanoven okamžikem, kdy cizinec pozbude oprávnění pobývat na území ČR, neboť předpokladem pro počátek běhu doby, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, je ztráta oprávnění k pobytu na území ČR, kdy cizinec již nadále nemůže v souladu se zákonem setrvávat na našem území.

Z výše uvedeného vyplývá, že pro počátek běhu doby, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států EU, je rozhodující ukončení pobytu cizince, resp. zánik jeho oprávnění k pobytu na našem území a stanovení doby k vycestování v souladu s ust. § 118 odst. 3 citovaného zákona.

Podle ust. § 119 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb. se cizinec zařadí do informačního systému smluvních států.

Dle závazného stanoviska Ministerstva vnitra ČR, ev. č. ZS54321 ze dne 05.02.2000, které si správní orgán vyžádal podle ust. § 120a odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb. se na cizince nevztahují důvody znemožňující vycestování podle ust. § 179 z. č. 326/1999 Sb. Podle ust. § 149 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. je obsah závazného stanoviska závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí lze podle ust. § 81 odst. 1 z. č. 500/2004 Sb., správní řád, podat u Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, Odboru cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort, Kaplanova 2055/4, 148 00 Praha 4, odvolání k Policii České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, a to podle ust. § 170 odst. 2 z. č. 326/1999 Sb., ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Odvolání proti rozhodnutí o správním vyhoštění má odkladný účinek.

„otisk razítka“

Převzal dne: 05.02.2000

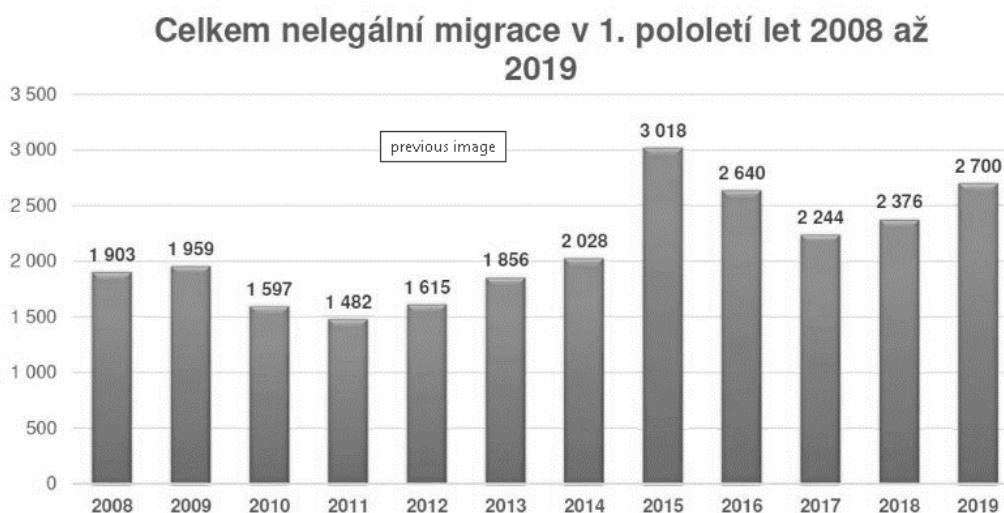
.....
Účastník řízení **Vasyl FEDORO**

.....
Oznámil: nprap. Lukáš Repík DiS.
vrchní inspektor
oprávněná úřední osoba

Tlumočila: Jana Hrubá

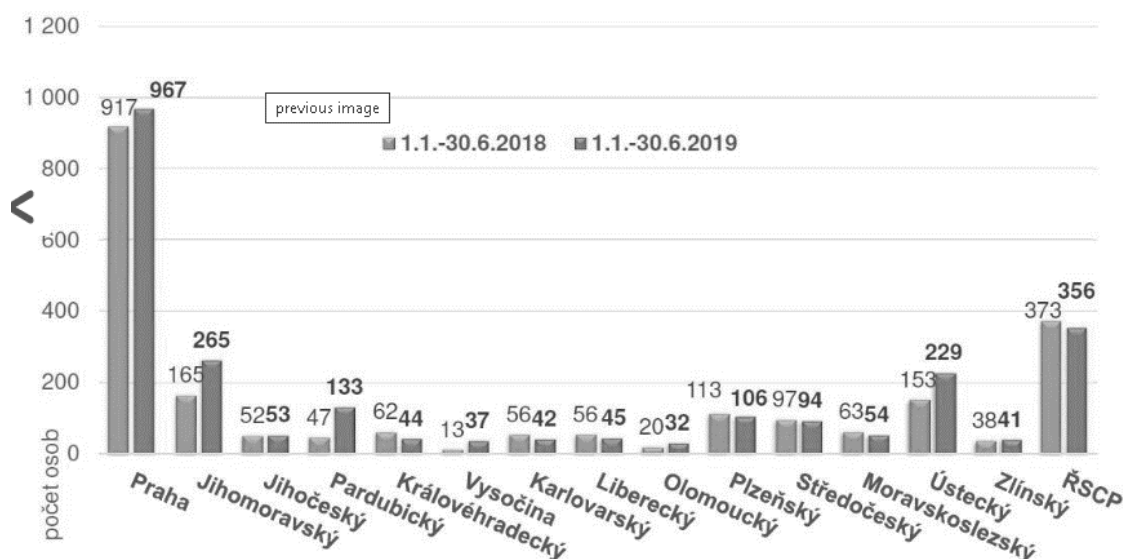
Příloha č. II: Graf vývoje nelegální migrace v ČR od roku 2008, zdroj: Středočeský kraj, Bezpečný středočeský kraj, dostupné z WWW: <<http://bezpecnystredoceskykraj.cz/predstaveni-policejnich-profesi/zakladni-cinnosti-cizinecke-policie/>>.

NELEGÁLNÍ MIGRACE v ČR – vývoj od r. 2008

Příloha č. III: Graf nelegálního pobytu na území ČR, zdroj: Středočeský kraj, Bezpečný středočeský kraj, dostupné z WWW: <<http://bezpecnystredoceskykraj.cz/predstaveni-policejnich-profesi/zakladni-cinnosti-cizinecke-policie/>>.

Nelegální pobyt dle KŘP a ŘSCP 2018/2019

Seznam tabulek a grafů

Tab. č. 1. Zdroj: ČR. Ministerstvo vnitra ČR : *Čtvrtletní zpráva o migraci IV - 2019* [online]. © MV ČR 2019 [cit. 2020-01-27]. Dostupné z WWW: <<https://www.mvcr.cz/clanek/kdo-je-obcan-treti-zeme.aspx>>.

Graf č. 1 Zdroj: ČR. Český statistický úřad. Statistiky. Cizinci. Počet cizinců : *Nelegální migrace* [online], [Poslední aktualizace 2020-02-03]. Dostupné z WWW:<https://www.czso.cz/csu/cizinci/2-ciz_nelegalni_migrace>.